

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2022/C 51/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
--------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2022/C 51/02	Věc C-437/19: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 25. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour administrative – Lucembursko) – État luxembourgeois v. L („Řízení o předběžné otázce – Správní spolupráce v oblasti daní – Směrnice 2011/16/EU – Článek 1 odst. 1, článek 5 a čl. 20 odst. 2 – Žádost o informace – Rozhodnutí o uložení povinnosti sdělit informace – Odmítnutí splnit uloženou povinnost – Sankce – „Předpokládaný význam“ požadovaných informací – Absence jmenovité a individuální identifikace dotyčných daňových poplatníků – Pojem „totožnost osoby, u níž je vedeno šetření nebo vyšetřování“ – Odůvodnění žádosti o informace – Rozsah – Listina základních práv Evropské unie – Článek 47 – Právo na účinnou soudní ochranu před rozhodnutím o uložení povinnosti sdělit informace – Článek 52 odst. 1 – Omezení – Respektování podstaty práva“)	2
--------------	--	---

2022/C 51/03	Věc C-564/19: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 23. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Pesti Központi Kerületi Bíróság – Maďarsko) – trestní řízení proti IS („Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Směrnice 2010/64/EU – Článek 5 – Kvalita tlumočení a překladu – Směrnice 2012/13/EU – Právo na informace v trestním řízení – Článek 4 odst. 5 a čl. 6 odst. 1 – Právo na informace o obvinění – Právo na tlumočení a překlad – Směrnice 2016/343/EU – Právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces – Článek 48 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie – Článek 267 SFEU – Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU – Přípustnost – Mimořádný opravný prostředek pro porušení zákona proti předkládacímu rozhodnutí – Kárné řízení – Pravomoc soudu vyššího stupně prohlásit žádost o rozhodnutí o předběžné otázce za protiprávní“)	3
2022/C 51/04	Věc C-833/19 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 23. listopadu 2021 – Rada Evropské unie v. Hamás („Kasační opravný prostředek – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Boj proti terorismu – Omezující opatření přijatá vůči některým osobám a subjektům – Zmrazení finančních prostředků – Společný postoj 2001/931/SZBP – Nařízení (ES) č. 2580/2001 – Ponechání organizace na seznamu osob, skupin a subjektů zapojených do teroristických činů – Individuální odůvodnění oznámené organizaci a uvedené v dokumentu odlišném od aktu obsahujícího obecné odůvodnění – Autentizace individuálního odůvodnění – Článek 297 odst. 2 SFEU“)	4
2022/C 51/05	Spojené věci C-884/19 P a 888/19 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 2. prosince 2021 – Evropská komise v. Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (C-884/19 P), GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH v. Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, Evropská komise (C-888/19 P) („Kasační opravný prostředek – Dumping – Dovoz solárního skla pocházejícího z Číny – Nařízení (ES) č. 1225/2009 – Článek 2 odst. 7 písm. b) a c) – Status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství – Odepření – Pojem ‚podstatn[é] zkruslení způsoben[é] bývalým systémem netržního hospodářství ve smyslu čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážky – Daňová zvýhodnění“)	5
2022/C 51/06	Věc C-3/20: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 30. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rīgas rajona tiesa – Lotyšsko) – trestní řízení proti AB, CE, „MM investīcijas“ SIA („Řízení o předběžné otázce – Protokol (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie – Člen orgánu Evropské centrální banky – Guvernér národní centrální banky členského státu – Trestněprávní imunita – Obvinění související s činnostmi vykonávanými v rámci funkce zastávané v členském státě“)	5
2022/C 51/07	Věc C-25/20: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 25. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Višje sodišče v Ljubljani – Slovinsko) – v řízení zahájeném NK, jako správcem podstaty společnosti Alpine BAU GmbH („Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských věcech – Úpadková řízení – Nařízení (ES) č. 1346/2000 – Články 4 a 28 – Článek 32 odst. 2 – Lhůta stanovená pro přihlašování pohledávek v úpadkovém řízení – Přihlášení pohledávek v probíhajícím vedlejším řízení v členském státě správcem podstaty v probíhajícím hlavním řízení v jiném členském státě – Závazná lhůta stanovená právem státu, který vedlejší úpadkové řízení zahájil“)	6
2022/C 51/08	Věc C-102/20: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 25. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – StWL Städtische Werke Lauf a. d. Pegnitz GmbH v. eprimo GmbH („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2002/58/ES – Zpracování osobních údajů a ochrana soukromí v odvětví elektronických komunikací – Článek 2 druhý pododstavec písm. h) – Pojem ‚elektronická pošta‘ – Článek 13 odst. 1 – Pojem ‚použití elektronické pošty pro účely přímého marketingu‘ – Směrnice 2005/29/ES – Nekalé obchodní praktiky – Příloha I bod 26 – Pojem ‚vytrvalé a nevyžádané nabídky prostřednictvím elektronické pošty‘ – Reklamní zprávy – Inbox advertising“)	7
2022/C 51/09	Věc C-233/20: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 25. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – WD v. job-medium GmbH, v likvidaci („Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Směrnice 2003/88/ES – Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků – Článek 7 odst. 1 – Nárok na finanční náhradu za placenou dovolenou za kalendářní rok, která nebyla vyčerpána před skončením pracovního poměru – Předčasné ukončení pracovního poměru pracovníkem“)	8

2022/C 51/10	Věc C-249/20 P: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 25. listopadu 2021 – Evropská komise v. UG („Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Smluvní zaměstnanec – Smlouva na dobu neurčitou – Ukončení – Důvody pro propuštění – Zkreslení – Nemajetková újma – Přípustnost – Opomenutí rozhodnout o bodu návrhových žádání“)	9
2022/C 51/11	Věc C-271/20: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 25. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesicht Berlin – Německo) – Aurubis AG v. Bundesrepublik Deutschland („Řízení o předběžné otázce – Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů – Režim přidělování bezplatných povolenek – Rozhodnutí 2011/278/EU – Článek 3 písm. d) – Dílčí zařízení pro referenční úroveň paliva – Pojmy ‚spalování‘ a ‚palivo‘ – Výroba primární mědi tavením ve vznosu – Žádost o přidělení – Požadované povolenky, které ještě nebyly přiděleny ke dni uplynutí obchodovacího období – Možnost vydat tyto povolenky v následujícím obchodovacím období z titulu výkonu soudního rozhodnutí vydaného po tomto datu“)	9
2022/C 51/12	Věc C-289/20: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 25. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Paris – Francie) – IB v. FA („Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanskoprávních věcech – Nařízení (ES) č. 2201/2003 – Příslušnost rozhodovat o návrhu na rozvod – Článek 3 odst. 1 písm. a) – Pojem ‚obvyklé bydliště navrhovatele‘“)	10
2022/C 51/13	Věc C-334/20: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 25. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Veszprémi Törvényszék – Maďarsko) – Amper Metal Kft v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága („Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 2 – Plnění podléhající DPH – Pojem – Článek 168 písm. a) a článek 176 – Nárok na odpočet DPH zaplacené na vstupu – Odmítnutí – Reklamní služby kvalifikované daňovou správou jako nadměrně nákladné a bez užitku – Chybějící obrat vytvářený ve prospěch osoby povinné k dani“)	11
2022/C 51/14	Věc C-372/20: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 25. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzgericht – Rakousko) – QY v. Finanzamt Österreich, dříve Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk („Řízení o předběžné otázce – Články 45 a 48 SFEU – Volný pohyb pracovníků – Rovné zacházení – Rodinné dávky poskytované rozvojovým pracovníkům, kteří vezmou své rodinné příslušníky s sebou do třetí země, do níž byli vysláni – Zrušení – Článek 288 druhý pododstavec SFEU – Právní akty Unie – Působnost nařízení – Vnitrostátní právní úprava, jejíž osobní působnost je širší než osobní působnost nařízení – Podmínky – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Článek 11 odst. 3 písm. a) a e) – Působnost – Zaměstnankyně, která je státní příslušnicí členského státu, zaměstnaná jako rozvojová pracovníce u zaměstnavatele se sídlem v jiném členském státě a vyslaná na misi do třetí země – Článek 68 odst. 3 – Právo žadatele o rodinné dávky podat jedinou žádost u instituce členského státu, která je příslušná přednostně, nebo u instituce členského státu, která je příslušná podřídně“)	11
2022/C 51/15	Věc C-484/20: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 2. prosince 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht München – Německo) – Vodafone Kabel Deutschland GmbH v. Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. („Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitele – Směrnice (EU) 2015/2366 – Platební služby – Článek 62 odst. 4 – Příslušné poplatky – Článek 107 odst. 1 – Úplná harmonizace – Článek 115 odst. 1 a 2 – Provedení a použití – Předplatné kabelové televize a přístupu k internetu – Smlouvy na dobu neurčitou uzavřené přede dnem provedení této směrnice – Poplatky za platební transakce iniciované po tomto datu při neudělení oprávnění k inkasu“)	12
2022/C 51/16	Věc C-488/20: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 25. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie – Polsko) – Delfarma Sp. z o.o. v. Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych („Řízení o předběžné otázce – Články 34 a 36 SFEU – Volný pohyb zboží – Opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení – Humánní léčivé přípravky – Paralelní dovoz léčivých přípravků – Právní úprava členského státu, podle níž platnost povolení pro paralelní dovoz vyprší ze zákona rok po uplynutí doby platnosti rozhodnutí o registraci referenčního léčivého přípravku – Ochrana zdraví a života lidí – Proporcionalita – Směrnice 2001/83/ES – Farmakovigilance“)	13

2022/C 51/17	Věc C-161/21: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 4. října 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte dei conti – Sezione regionale di controllo per la Campania – Itálie) – Comune di Camerota („Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora – Směrnice 2011/85/EU – Směrnice 2011/7/EU – Hospodářská a měnová politika – Místní samosprávný celek ve finančních potížích – Finanční plán stabilizace – Vnitrostátní právní úprava, která pozastavuje pravomoci Účetního dvora k provádění šetření z důvodu zdravotní krize spojené s pandemií COVID-19 – Článek 267 SFEU – Pojem ‚vnitrostátní soud‘ – Neexistence sporu před předkládajícím orgánem – Zjevná nepřipustnost“)	14
2022/C 51/18	Věc C-253/21: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 6. října 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Hamburg – Německo) – TUIfly GmbH v. FI, RE („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Letecká doprava – Nařízení (ES) č. 261/2004 – Článek 5 – Článek 7 – Článek 8 odst. 3 – Odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významné zpoždění letů – Náhrada a pomoc cestujícím – Pojem ‚zrušení‘ – Odklonění letu na jiné letiště neobsluhující stejné město, aglomeraci nebo region, než bylo původně plánováno – Přesměrování cestujících autokarem“)	14
2022/C 51/19	Věc C-408/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. července 2021 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 21. dubna 2021 ve věci T-252/19, Pech v. Rada	15
2022/C 51/20	Věc C-462/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 28. července 2021 Puma SE proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 19. května 2021 ve věci T-510/19, Puma v. EUIPO – Gemma Group (Znázornění kočkovité šelmy ve skoku)	16
2022/C 51/21	Věc C-468/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 19. července 2021 společností Electrodomésticos Taurus, S.L., proti usnesení Tribunálu (desátého senátu) vydanému dne 17. května 2021 ve věci T-328/20, Electrodomésticos Taurus v. EUIPO – Shenzen Aukey E-Business Co. Ltd	16
2022/C 51/22	Věc C-565/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 14. září 2021 – Caixabank S.A. v. X	17
2022/C 51/23	Věc C-583/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social nº 1 de Madrid (Španělsko) dne 20. září 2021 – NC v. BA, DA, DV a CG	18
2022/C 51/24	Věc C-584/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social nº 1 de Madrid (Španělsko) dne 20. září 2021 – JD v. BA, DA, DV a CG	18
2022/C 51/25	Věc C-585/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social nº 1 de Madrid (Španělsko) dne 20. září 2021 – TA v. BA, DA, DV a CG	19
2022/C 51/26	Věc C-586/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social nº 1 de Madrid (Španělsko) dne 20. září 2021 – FZ v. BA, DA, DV a CG	19
2022/C 51/27	Věc C-641/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzgericht (Rakousko) dne 20. října 2021 – Climate Corporation Emissions Trading GmbH v. Finanzamt Österreich	20
2022/C 51/28	Věc C-676/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 9. listopadu 2021 – A	20
2022/C 51/29	Věc C-690/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht München I (Německo) dne 17. listopadu 2021 – RSD Reise Service Deutschland GmbH v. QL	21
2022/C 51/30	Věc C-708/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2021 Évaristem Boshabem proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 15. září 2021 ve věci T-107/20, Boshab v. Rada	21
2022/C 51/31	Věc C-709/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Pitești (Rumunsko) dne 24. listopadu 2021 – MK	22
2022/C 51/32	Věc C-758/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 9. prosince 2021 Ryanair DAC, Airport Marketing Services Ltd, FR Financing (Malta) Ltd proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 29. září 2021 ve věci T-448/18, Ryanair a další v. Komise	23

2022/C 51/33	Věc C-643/20: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 6. října 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Veszprémi Törvényszék – Maďarsko) – ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	24
Tribunál		
2022/C 51/34	Věc T-500/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. prosince 2021 – BZ v. ECB („Veřejná služba – Zaměstnanci ECB – Žádost o uznání nemoci jako nemoci z povolání – Mimosmluvní odpovědnost – Hmotná újma – Morální újma“)	25
2022/C 51/35	Věc T-257/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. listopadu 2021 – Al Zoubi v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vůči Sýrii – Zmrazení finančních prostředků – Nesprávná posouzení“)	25
2022/C 51/36	Věc T-804/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 1. prosince 2021 – HC v. Komise („Veřejná služba – Přijímání – Oznámení o výběrovém řízení – Otevřené výběrové řízení EPSO/AD/363/18 – Rozhodnutí o nepřipustění žalobce do dalšího kola výběrového řízení – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení – Námitka protiprávnosti – Rovné zacházení – Přiměřenost – Právo být vyslechnut – Zásada řádné správy – Jazykový režim výběrového řízení – Diskriminace na základě jazyka – Odpovědnost“)	26
2022/C 51/37	Věc T-265/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 1. prosince 2021 – JR v. Komise („Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty týkající se účastní části výběrového řízení – Částečné odmítnutí přístupu – Metoda zaokrouhlování známek – Váhové koeficienty pro jednotlivé části a podčásti ústní části – Tajnost jednání výběrové komise – Nařízení (EU) 2018/1725 – Částečné nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	27
2022/C 51/38	Věc T-293/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 1. prosince 2021 – Ruiz-Ruiz v. Komise („Veřejná služba – Úředníci – Přijímání – Oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/371/19 – Rozhodnutí výběrové komise nepřipustit žalobce do další fáze výběrového řízení – Kritérium pro připuštění spojené s odbornou praxí – Soulad kritéria použitého výběrovou komisí s oznámením o výběrovém řízení – Zjevně nesprávné posouzení“)	28
2022/C 51/39	Věc T-546/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 1. prosince 2021 – Sopra Steria Benelux a Unisys Belgium v. Komise („Veřejné zakázky na služby – Zadávací řízení – Služby specifikace, vývoje, údržby a podpory IT platform pro GR ‚Daně a celní unie‘ – Odmítnutí nabídky uchazeče a zadání zakázky jinému uchazeči – Povinnost uvést odůvodnění – Mimořádně nízká nabídka“)	28
2022/C 51/40	Věc T-662/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 1. prosince 2021 – Muratbey Gida v. EUIPO – M. J. Dairies (Sýr ve tvaru trojitě šroubovice) („Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství znázorňující sýr ve tvaru trojitě šroubovice – Starší mezinárodní (průmyslový) vzor – Důvod neplatnosti – Individuální povaha – Zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru – Článek 7 nařízení (ES) č. 6/2002 – Odlišný celkový dojem – Článek 6 nařízení č. 6/2002“)	29
2022/C 51/41	Věc T-700/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 1. prosince 2021 – Schmid v. EUIPO – Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl g.g.A) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Obrazová ochranná známka Evropské unie Steirisches Kürbiskernöl g. g. A GESCHÜTZTE GEOGRAFISCHE ANGABE – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Ochranná známka obsahující znaky, emblémy nebo erby – Emblém jedné z oblastí činnosti Unie – Chráněná zeměpisná označení – Článek 7 odst. 1 písm. i) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. i) nařízení (EU) 2017/1001]“)	30
2022/C 51/42	Věc T-71/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. prosince 2021 – QB v. Komise („Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Odměňování – Příspěvek za práci v zahraničí – Článek 4 odst. 1 písm. a) přílohy VII služebního řádu – Odmítnutí příspěvku za práci v zahraničí – Výkon hlavního povolání – Práce konaná pro některý jiný stát“)	30
2022/C 51/43	Věc T-84/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 1. prosince 2021 – Jieyang Defa Industry v. EUIPO – Mattel (Hlava panenky) („Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství znázorňující hlavu panenky – Starší (průmyslový) vzor – Důvod neplatnosti – Nedostatek individuální povahy – Míra volnosti původce – Absence celkového odlišného dojmu – Článek 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002“)	31

2022/C 51/44	Věc T-152/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 1. prosince 2021 – Union syndicale Solidaires des SDIS de France et DOM/TOM v. Komise („Mimosmluvní odpovědnost – Podání stížnosti Komisi v oblasti uplatňování unijního práva – Lhůta pro odpověď – Právo na řádnou správu – Povinnost jednat s náležitou péčí – Přiměřená lhůta – Neexistence dostatečně vážného porušení právní normy přiznávající práva jednotlivcům“)	31
2022/C 51/45	Věc T-230/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 1. prosince 2021 – Jalkh v. Parlament („Institucionální právo – Poslanec Parlamentu – Výsady a imunity – Rozhodnutí o zbavení poslanecké imunity – Články 8 a 9 protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie – Řízení o zbavení imunity – Zjevně nesprávné posouzení“)	32
2022/C 51/46	Věc T-714/21: Žaloba podaná dne 4. listopadu 2021 – AL v. Komise	33
2022/C 51/47	Věc T-750/21: Žaloba podaná dne 26. listopadu 2021 – Beauty Biosciences v. EUIPO – Sociétés de Recherche Cosmétique (BIO-BEAUTÉ)	34
2022/C 51/48	Věc T-754/21: Žaloba podaná dne 29. listopadu 2021 – Peace United v. EUIPO – 1906 Collins (bãoli)	35
2022/C 51/49	Věc T-758/21: Žaloba podaná dne 1. prosince 2021 – Dorsum v. EUIPO – ID Quantique (Clavis)	36
2022/C 51/50	Věc T-760/21: Žaloba podaná dne 29. listopadu 2021 – DCM Film Distribution v. Komise	37
2022/C 51/51	Věc T-761/21: Žaloba podaná dne 6. prosince 2021 – Courtois a další v. Komise	38
2022/C 51/52	Věc T-769/21: Žaloba podaná dne 10. prosince 2021 – Euranimi v. Komise	39
2022/C 51/53	Věc T-770/21: Žaloba podaná dne 9. prosince 2021 – OC v. ESVČ	40
2022/C 51/54	Věc T-777/21: Žaloba podaná dne 14. prosince 2021 – Trend Glass v. EUIPO (ECO STORAGE)	40

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie*(2022/C 51/01)***Poslední publikace**

Úř. věst. C 37, 24.1.2022

Dřívější publikace

Úř. věst. C 24, 17.1.2022

Úř. věst. C 11, 10.1.2022

Úř. věst. C 2, 3.1.2022

Úř. věst. C 513, 20.12.2021

Úř. věst. C 502, 13.12.2021

Úř. věst. C 490, 6.12.2021

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 25. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour administrative – Lucembursko) – État luxembourgeois v. L

(Věc C-437/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Správní spolupráce v oblasti daní – Směrnice 2011/16/EU – Článek 1 odst. 1, článek 5 a čl. 20 odst. 2 – Žádost o informace – Rozhodnutí o uložení povinnosti sdělit informace – Odmítnutí splnit uloženou povinnost – Sankce – ‚Předpokládaný význam‘ požadovaných informací – Absence jmenovité a individuální identifikace dotyčných daňových poplatníků – Pojem ‚totožnost osoby, u níž je vedeno šetření nebo vyšetřování‘ – Odůvodnění žádosti o informace – Rozsah – Listina základních práv Evropské unie – Článek 47 – Právo na účinnou soudní ochranu před rozhodnutím o uložení povinnosti sdělit informace – Článek 52 odst. 1 – Omezení – Respektování podstaty práva“)

(2022/C 51/02)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour administrative

Účastníci původního řízení

Žalobce: État luxembourgeois

Žalovaná: L

Výrok

- 1) Článek 1 odst. 1, článek 5 a čl. 20 odst. 2 směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS musí být vykládány v tom smyslu, že žádost o informace musí být považována za žádost týkající se informací, které podle všeho zjevně nepostrádají jakýkoliv předpokládaný význam, pokud osoby, u nichž je vedeno šetření nebo vyšetřování ve smyslu posledně uvedeného ustanovení, nejsou touto žádostí identifikovány jmenovitě a individuálně, avšak dožadující orgán na základě jasných a dostatečných vysvětlení prokáže, že vede cílené šetření týkající se omezené skupiny osob, které je podložené důvodnými pochybnostmi ohledně nesplnění konkrétní zákonné povinnosti.
- 2) Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že držitelé informací:

— kterému byla uložena peněžité správní sankce za nevyhovění rozhodnutí o uložení povinnosti sdělit informace v rámci výměny informací mezi vnitrostátními daňovými správami podle směrnice 2011/16, proti kterému nelze podle vnitrostátního práva dožádaného členského státu podat opravný prostředek, a

- který zpochybnil legalitu tohoto rozhodnutí incidenčně v rámci žaloby podané proti rozhodnutí o uložení sankce za nesplnění této povinnosti, čímž získal minimální informace uvedené v čl. 20 odst. 2 této směrnice v průběhu soudního řízení o této žalobě,

musí být poté, co byla definitivně uznána legalita uvedených rozhodnutí, která vůči němu byla vydána, poskytnuta možnost vyhovět rozhodnutí o uložení povinnosti sdělit informace ve lhůtě, která byla za tímto účelem původně stanovena vnitrostátním právem, aniž by to vedlo k zachování sankce, která této osobě musela být uložena, aby mohla vykonat své právo na účinnou právní ochranu. Uložená sankce se stane oprávněně splatnou pouze v případě, že tato osoba nevyhoví tomuto rozhodnutí v této lhůtě.

(¹) Úř. věst. C 270, 12.8.2019.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 23. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Pesti Központi Kerületi Bíróság – Maďarsko) – trestní řízení proti IS

(Věc C-564/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Směrnice 2010/64/EU – Článek 5 – Kvalita tlumočení a překladu – Směrnice 2012/13/EU – Právo na informace v trestním řízení – Článek 4 odst. 5 a čl. 6 odst. 1 – Právo na informace o obvinění – Právo na tlumočení a překlad – Směrnice 2016/343/EU – Právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces – Článek 48 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie – Článek 267 SFEU – Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU – Přípustnost – Mimořádný opravný prostředek pro porušení zákona proti předkládacímu rozhodnutí – Kárné řízení – Pravomoc soudu vyššího stupně prohlásit žádost o rozhodnutí o předběžné otázce za protiprávní“)

(2022/C 51/03)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Účastník původního trestního řízení

IS

Výrok

- 1) Článek 267 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby nejvyšší soud členského státu v návaznosti na mimořádný opravný prostředek pro porušení zákona konstatoval protiprávnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, která byla Soudnímu dvoru předložena soudem nižšího stupně na základě tohoto ustanovení, z důvodu, že položené otázky nejsou relevantní a nezbytné k vyřešení sporu v původním řízení, avšak nejsou dotčeny právní účinky rozhodnutí, které obsahuje tuto žádost. Zásada přednosti unijního práva ukládá soudu nižšího stupně, aby nepřihlížel k takovému rozhodnutí nejvyššího vnitrostátního soudu.
- 2) Článek 267 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby bylo proti vnitrostátnímu soudci zahájeno kárné řízení z důvodu, že předložil Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě tohoto ustanovení.
- 3) Článek 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení musí být vykládán v tom smyslu, že ukládá členským státům povinnost přijmout konkrétní opatření k zajištění dostatečně kvalitního poskytovaného tlumočení a překladů k tomu, aby podezřelý nebo obviněný pochopil obvinění, které proti němu bylo vzneseno, a aby toto tlumočení mohlo podléhat kontrole vnitrostátních soudů.

Článek 2 odst. 5 směrnice 2010/64, čl. 4 odst. 5 a čl. 6 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení, vykládané ve světle čl. 48 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby byla osoba souzena v nepřítomnosti, jestliže z důvodu nevyhovujícího tlumočení nebyla informována o obvinění, které proti ní bylo vzneseno, v jazyce, kterému rozumí, nebo pokud není možné určit kvalitu poskytnutého tlumočení, a tedy prokázat, že o obvinění, které proti ní bylo vzneseno, byla informována v jazyce, kterému rozumí.

(¹) Úř. věst. C 95, 23.3.2020.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 23. listopadu 2021 – Rada Evropské unie v. Hamás

(Věc C-833/19 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Boj proti terorismu – Omezující opatření přijatá vůči některým osobám a subjektům – Zmrazení finančních prostředků – Společný postoj 2001/931/SZBP – Nařízení (ES) č. 2580/2001 – Ponechání organizace na seznamu osob, skupin a subjektů zapojených do teroristických činů – Individuální odůvodnění oznámené organizaci a uvedené v dokumentu odlišném od aktu obsahujícího obecné odůvodnění – Autentizace individuálního odůvodnění – Článek 297 odst. 2 SFEU“)

(2022/C 51/04)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: B. Driessen a S. Van Overmeire, zmocněnci)

Další účastník řízení: Hamás (zástupkyně: L. Glock, advokátka)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 4. září 2019, Hamás v. Rada (T-308/18, EU:T:2019:557), se zrušuje v rozsahu, v němž vyhovuje osmému žalobnímu důvodu uplatněnému v prvním stupni a ruší rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/475 ze dne 21. března 2018, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoj 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí (SZBP) 2017/1426, prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/468 ze dne 21. března 2018, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2017/1420, rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/1084 ze dne 30. července 2018, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoj 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí (SZBP) 2018/475, a prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/1071 ze dne 30. července 2018, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2018/468, v rozsahu, v němž se uvedené akty týkají Hamásu, včetně Hamas-Izz al-Din al-Qassem.
- 2) Žaloba, kterou Hamás podal ve věci T-308/18, se zamítá.
- 3) Hamás ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie v řízení o tomto kasačním opravném prostředku a v řízení v prvním stupni.

(¹) Úř. věst. C 10, 13.1.2020.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 2. prosince 2021 – Evropská komise v. Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (C-884/19 P), GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH v. Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, Evropská komise (C-888/19 P)

(Spojené věci C-884/19 P a 888/19 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Dumping – Dovoz solárního skla pocházejícího z Číny – Nařízení (ES) č. 1225/2009 – Článek 2 odst. 7 písm. b) a c) – Status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství – Odepření – Pojem ‚podstatn[é] zkresení způsoben[é] bývalým systémem netržního hospodářství‘ ve smyslu čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážky – Daňová zvýhodnění“)

(2022/C 51/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: původně L. Flynn, T. Maxian Rusche a A. Demeneix, poté L. Flynn a T. Maxian Rusche, zmocněnci) (C-884/19 P), GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (zástupce: R. MacLean, Solicitor) (C-888/19 P)

Další účastnice řízení: Xinyi PV Products (zástupci: Y. Melin a B. Vigneron, advokáti), (C-884/19 P a C-888/19 P), GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (zástupce: R. MacLean, Solicitor) (C-884/19 P), Evropská komise (zástupci: původně L. Flynn, T. Maxian Rusche a A. Demeneix, poté L. Flynn a T. Maxian Rusche, zmocněnci) (C-888/19 P)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 24. září 2019, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings v. Komise (T 586/14 RENV, EU:T:2019:668), se zrušuje.
- 2) Věc se vrací zpět Tribunálu Evropské unie k rozhodnutí o druhém až čtvrtém žalobním důvodu, které mu byly předloženy.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 54, 17.2.2020.
Úř. věst. C 45, 10.2.2020.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 30. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rīgas rajona tiesa – Lotyšsko) – trestní řízení proti AB, CE, „MM investīcijas“ SIA

(Věc C-3/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Protokol (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie – Člen orgánu Evropské centrální banky – Guvernér národní centrální banky členského státu – Trestněprávní imunita – Obvinění související s činnostmi vykonávanými v rámci funkce zastávané v členském státě“)

(2022/C 51/06)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Rīgas rajona tiesa

Účastníci původního trestního řízení

AB, CE, „MM investīcijas“ SIA

LR Ģenerālprokuratūras Krimināltiesiskā departamenta Sevišķi svarīgu lietu izmeklēšanas nodaļa

Výrok

- 1) Článek 22 Protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie, ve světle článku 130 SFEU a článku 7 Protokolu (č. 4) o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, musí být vykládán v tom smyslu, že na guvernéra centrální banky členského státu se může vztahovat vyloučení z pravomoci soudů podle čl. 11 písm. a) Protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie pro úkony spojené s výkonem funkce člena orgánu Evropské centrální banky.
- 2) Článek 11 písm. a) Protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie, ve spojení s článkem 22 tohoto protokolu, musí být vykládán v tom smyslu, že guvernéř centrální banky členského státu je pro úkony spojené s výkonem funkce vyloučen z pravomoci soudů podle čl. 11 písm. a) uvedeného protokolu i po ukončení výkonu funkce.
- 3) Článek 11 písm. a) Protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie, ve spojení s články 17 a 22 tohoto protokolu, musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní orgán odpovědný za trestní řízení, tedy podle stadia řízení orgán činný v trestním řízení nebo příslušný trestní soud, má pravomoc jako první posoudit, zda případné protiprávní jednání, kterého se dopustil guvernéř národní centrální banky jakožto člen orgánu Evropské centrální banky, spadá pod úkon tohoto guvernéra učiněný při plnění úkolů v rámci tohoto orgánu, ale v případě pochybností je povinen na základě zásady loajální spolupráce požádat Evropskou centrální banku o stanovisko a tomuto stanovisku vyhovět. Naproti tomu pouze Evropské centrální bance přísluší v případě, že je požádána, aby tohoto guvernéra zbavila imunity, posoudit, zda je takové zbavení imunity v rozporu se zájmy Unie, s výhradou případného přezkumu tohoto posouzení Soudním dvorem.
- 4) Článek 11 písm. a) Protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že vyloučení z pravomoci soudů, které stanoví, nebrání trestnímu stíhání jako celku, zejména vyšetřovacím opatřením, shromažďování důkazů a doručení usnesení o zahájení trestního stíhání. Pokud je však již ve stadiu vyšetřování vedeného vnitrostátními orgány a před předložením věci soudu konstatováno, že vyšetřovaná osoba může být vyloučen z pravomoci soudů pro činy, které jsou předmětem trestního stíhání, přísluší těmto orgánům požádat dotyčný orgán Evropské unie o zbavení imunity. Tato imunita nebrání tomu, aby důkazy shromážděné během vyšetřování mohly být použity v jiných soudních řízeních.
- 5) Článek 11 písm. a) a článek 17 Protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie musí být vykládány v tom smyslu, že imunita spočívající ve vyloučení z pravomoci soudů se neuplatní, je-li osoba požívající této imunity obviněna v trestním řízení z činů, které nebyly uskutečněny v rámci funkcí, které vykonává jménem orgánu Evropské unie.

(¹) Úř. věst. C 77, 9.3.2020.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 25. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Višje sodišče v Ljubljani – Slovinsko) – v řízení zahájeném NK, jako správcem podstaty společnosti Alpine BAU GmbH

(Věc C-25/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských věcech – Úpadková řízení – Nařízení (ES) č. 1346/2000 – Články 4 a 28 – Článek 32 odst. 2 – Lhůta stanovená pro přihlašování pohledávek v úpadkovém řízení – Přihlášení pohledávek v probíhajícím vedlejším řízení v členském státě správcem podstaty v probíhajícím hlavním řízení v jiném členském státě – Závazná lhůta stanovená právem státu, který vedlejší úpadkové řízení zahájil“)

(2022/C 51/07)

Jednací jazyk: slovinština

Předkládající soud

Višje sodišče v Ljubljani

Účastníci původního řízení

Žalobce: NK jako správce podstaty společnosti Alpine BAU GmbH

za přítomnosti: Alpine BAU GmbH, Salzburg – pobočka v Celje, v úpadku

Výrok

Článek 32 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení ve spojení s články 4 a 28 tohoto nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že se na přihlášení ve vedlejších úpadkových řízení pohledávek, které již byly přihlášeny v hlavním úpadkovém řízení, správcem podstaty v posledně uvedeném řízení, vztahují ustanovení týkající se lhůt pro přihlašování pohledávek a důsledků jejich opožděného přihlášení, jež jsou upravena právem státu, který toto vedlejší řízení zahájil.

(¹) Úř. věst. C 103, 30.9.2020.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 25. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH v. eprimo GmbH

(Věc C-102/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2002/58/ES – Zpracování osobních údajů a ochrana soukromí v odvětví elektronických komunikací – Článek 2 druhý pododstavec písm. h) – Pojem ‚elektronická pošta‘ – Článek 13 odst. 1 – Pojem ‚použití elektronické pošty pro účely přímého marketingu‘) – Směrnice 2005/29/ES – Nekalé obchodní praktiky – Příloha I bod 26 – Pojem ‚vytrvalé a nevyžádané nabídky prostřednictvím elektronické pošty‘ – Reklamní zprávy – Inbox advertising“)

(2022/C 51/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH

Žalovaná: eprimo GmbH

za účasti: Interactive Media CCSP GmbH

Výrok

- 1) Článek 13 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že zobrazení reklamních zpráv ve složce doručených zpráv uživatele e-mailové služby ve formě, která se podobá formě skutečného e-mailu a na stejném místě, kde se nachází skutečné e-maily, představuje „použití [...] elektronické pošty pro účely přímého marketingu“ ve smyslu tohoto ustanovení, aniž má v této souvislosti vliv náhodnost určení příjemců uvedených zpráv či stupeň intenzity zatížení tohoto uživatele, protože toto použití je povoleno pouze za podmínky, že uvedený uživatel byl jasně a přesně informován o způsobech šíření takovéto reklamy, zejména v rámci seznamu doručených soukromých e-mailů, a že s přijímáním takovýchto reklamních zpráv vyjádřil konkrétním způsobem a s plnou znalostí věci souhlas.

- 2) Příloha I bod 26 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) musí být vykládána v tom smyslu, že postup spočívající v zobrazení reklamních zpráv ve složce doručených zpráv uživatele e-mailové služby ve formě, která se podobá formě skutečného e-mailu a na stejném místě, kde se nachází skutečné e-maily, spadá pod pojem „vytrvalé a nevyžádané nabídky“, které jsou zaměřeny na uživatele e-mailových služeb, ve smyslu tohoto ustanovení, pokud zobrazení těchto reklamních zpráv mělo dostatečně častou a pravidelnou povahu na to aby mohlo být kvalifikováno jako „vytrvalé nabídky“ a pokud může být v případě neexistence předem daného souhlasu uvedeného uživatele s tímto zobrazením kvalifikováno jako „nevyžádané nabídky“.

(¹) Úř. věst. C 209, 22. 6. 2020.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 25. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – WD v. job-medium GmbH, v likvidaci

(Věc C-233/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Směrnice 2003/88/ES – Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků – Článek 7 odst. 1 – Nárok na finanční náhradu za placenou dovolenou za kalendářní rok, která nebyla vyčerpána před skončením pracovního poměru – Předčasné ukončení pracovního poměru pracovníkem“)

(2022/C 51/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: WD

Žalovaná: job-medium GmbH, v likvidaci

Výrok

- 1) Článek 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby musí být ve světle čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie vykládán tak, že brání ustanovení vnitrostátního práva, podle kterého za poslední běžný rok zaměstnání neexistuje nárok na žádnou finanční náhradu za nevyčerpanou dovolenou za kalendářní rok, pokud pracovník nebo pracovníce ukončí pracovní poměr předčasně a jednostranně bez závažného důvodu.
- 2) Není namístě, aby vnitrostátní soud ověřoval, zda pracovník neměl možnost vyčerpat dny dovolené, na kterou měl nárok.

(¹) Úř. věst. C 297, 7.9.2020.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 25. listopadu 2021 – Evropská komise v. UG(Věc C-249/20 P) ⁽¹⁾**(„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Smluvní zaměstnanec – Smlouva na dobu neurčitou – Ukončení – Důvody pro propuštění – Zkreslení – Nemajetková újma – Přípustnost – Opomenutí rozhodnout o bodu návrhových žádání“)**

(2022/C 51/10)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: B. Mongin a L. Radu Bouyon, zmocněnci)

Další účastník řízení: UG (zástupci: původně M. Richard a P. Junqueira de Oliveira, poté M. Richard, advokáti)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 2. dubna 2020, UG v. Komise (T-571/17, nezveřejněný, EU:T:2020:141), se zrušuje v části, v níž Tribunál zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 17. října 2016 o ukončení pracovní smlouvy UG na dobu neurčitou, konstatoval existenci protiprávnosti, jež mohla založit odpovědnost tohoto orgánu a bod návrhových žádání UG vycházející z náhrady nemajetkové újmy, která mu byla způsobena, odmítl jako nepřipustný.
- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 348, 19.10.2020.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 25. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesicht Berlin – Německo) – Aurubis AG v. Bundesrepublik Deutschland(Věc C-271/20) ⁽¹⁾**(„Řízení o předběžné otázce – Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů – Režim přidělování bezplatných povolenek – Rozhodnutí 2011/278/EU – Článek 3 písm. d) – Dílčí zařízení pro referenční úroveň paliva – Pojmy ‚spalování‘ a ‚palivo‘ – Výroba primární mědi tavením ve vznosu – Žádost o přidělení – Požadované povolenky, které ještě nebyly přiděleny ke dni uplynutí obchodovacího období – Možnost vydat tyto povolenky v následujícím obchodovacím období z titulu výkonu soudního rozhodnutí vydaného po tomto datu“)**

(2022/C 51/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Berlin

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Aurubis AG

Žalovaná: Bundesrepublik Deutschland

Výrok

- 1) Článek 3 písm. d) rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „dílní zařízení pro referenční úroveň paliva“ zahrnuje v zařízení vyrábějícím primární měď, jehož činnost spadá do přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 2003/87/ES s cílem zlepšit a rozšířit systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství, slévárnu se zařízením pro tavení ve vznosu, jež zajišťuje oxidaci síry obsažené v použité surovině, která sestává z koncentráту mědi.
- 2) Rozhodnutí 2011/278 musí být vykládáno v tom smyslu, že bezplatné povolenky, na které má provozovatel zařízení nárok pro třetí obchodovací období (2013–2020), mohou být tomuto provozovateli ještě vydány po 31. prosinci 2020 z titulu výkonu soudního rozhodnutí vydaného po tomto datu.

(¹) Úř. věst. C 287, 31.8.2020.

**Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 25. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí
o předběžné otázce Cour d'appel de Paris – Francie) – IB v. FA**

(Věc C-289/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanskoprávních věcech – Nařízení (ES)
č. 2201/2003 – Příslušnost rozhodovat o návrhu na rozvod – Článek 3 odst. 1 písm. a) – Pojem ‚obvyklé
bydliště navrhovatele‘“)

(2022/C 51/12)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Paris

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: IB

Odpůrkyně: FA

Výrok

Článek 3 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 musí být vykládán v tom smyslu, že manžel, který žije střídavě ve dvou členských státech, může mít obvyklé bydliště pouze v jediném z těchto členských států, takže k rozhodování o návrhu na zrušení manželského svazku jsou příslušné pouze soudy členského státu, na jehož území se nachází toto obvyklé bydliště.

(¹) Úř. věst. C 297, 7.9.2020.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 25. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Veszprémi Törvényszék – Maďarsko) – Amper Metal Kft v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Věc C-334/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 2 – Plnění podléhající DPH – Pojem – Článek 168 písm. a) a článek 176 – Nárok na odpočet DPH zaplacené na vstupu – Odmítnutí – Reklamní služby kvalifikované daňovou správou jako nadměrně nákladné a bez užítku – Chybějící obrat vytvářený ve prospěch osoby povinné k dani“)

(2022/C 51/13)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Veszprémi Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Amper Metal Kft

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Výrok

Článek 168 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že osoba povinná k dani může odpočíst daň z přidané hodnoty (DPH) zaplacenou na vstupu z reklamních služeb, pokud takové poskytnutí služby představuje plnění podléhající DPH ve smyslu článku 2 směrnice 2006/112 a pokud má přímou a bezprostřední souvislost s jedním nebo několika plněními zdanitelnými na výstupu nebo se všemi hospodářskými činnostmi osoby povinné k dani, z titulu jejich režijních nákladů, bez ohledu na okolnost, že cena účtovaná za takové služby je nepřiměřená ve vztahu k referenční hodnotě definované vnitrostátním daňovým orgánem nebo že tyto služby nevedly ke zvýšení obratu této osoby povinné k dani.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 423, 7.12.2020.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 25. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzgericht – Rakousko) – QY v. Finanzamt Österreich, dříve Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk

(Věc C-372/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Články 45 a 48 SFEU – Volný pohyb pracovníků – Rovné zacházení – Rodinné dávky poskytované rozvojovým pracovníkům, kteří vezmou své rodinné příslušníky s sebou do třetí země, do níž byli vysláni – Zrušení – Článek 288 druhý pododstavec SFEU – Právní akty Unie – Působnost nařízení – Vnitrostátní právní úprava, jejíž osobní působnost je širší než osobní působnost nařízení – Podmínky – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Článek 11 odst. 3 písm. a) a e) – Působnost – Zaměstnankyně, která je státní příslušnicí členského státu, zaměstnaná jako rozvojová pracovníce u zaměstnavatele se sídlem v jiném členském státě a vyslaná na misi do třetí země – Článek 68 odst. 3 – Právo žadatele o rodinné dávky podat jedinou žádost u instituce členského státu, která je příslušná přednostně, nebo u instituce členského státu, která je příslušná podřídně“)

(2022/C 51/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: QY

Žalovaný: Finanzamt Österreich, dříve Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk

Výrok

- 1) Článek 11 odst. 3 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení musí být vykládán v tom smyslu, že zaměstnankyně, která je státní příslušnicí členského státu, v němž má ona sama a její děti bydliště, a je zaměstnána na základě pracovní smlouvy jako rozvojová pracovnice zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státě, na kterou se podle právních předpisů tohoto jiného členského státu vztahuje povinný systém sociálního zabezpečení, která je vyslána do třetí země nikoli ihned po přijetí do zaměstnání, ale po ukončení přípravného kurzu v tomto jiném členském státě a následně se tam vrátí na dobu pro opětovné začlenění, musí být považována za zaměstnankyni v tomto členském státě ve smyslu tohoto ustanovení.
- 2) Článek 288 druhý pododstavec SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát přijal vnitrostátní právní úpravu, jejíž osobní působnost je širší než osobní působnost nařízení č. 883/2004, v rozsahu, v němž stanoví, že státní příslušníci států, které jsou smluvními stranami Dohody o Evropském hospodářském prostoru, jsou postaveni naroveň vlastním státním příslušníkům, za podmínky, že je tato právní úprava vykládána v souladu s tímto nařízením a není zpochybněna přednost poslední uvedené nařízení.
- 3) Článek 68 odst. 3 písm. a) nařízení č. 883/2004 a čl. 60 odst. 2 a 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004, musí být vykládány v tom smyslu, že vzájemně zavazují instituci přednostně příslušného členského státu a instituci podpůrně příslušného členského státu, takže žadatel o rodinné dávky musí podat pouze jednu žádost k jedné z těchto institucí a je poté na obou těchto institucích, aby společně uvedenou žádost vyřídily.
- 4) Články 45 a 48 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát obecně zrušil rodinné dávky, které až do té doby přiznával rozvojovým pracovníkům, kteří své rodinné příslušníky vezmou s sebou do třetí země, do níž byli vysláni, a to za předpokladu, že se toto zrušení uplatní bez rozdílu jak na příjemce, kteří jsou státními příslušníky tohoto členského státu, tak na příjemce, kteří jsou státními příslušníky jiných členských států, a dále, že s sebou uvedené zrušení nenese rozdíl v zacházení mezi dotyčnými rozvojovými pracovníky podle toho, zda vykonali své právo na volný pohyb před tímto zrušením, nebo po něm, ale podle toho, zda s nimi jejich děti pobývají v členském státě, nebo ve třetí zemi.

(¹) Úř. věst. C 433, 14.12.2020.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 2. prosince 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht München – Německo) – Vodafone Kabel Deutschland GmbH v. Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Věc C-484/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitele – Směrnice (EU) 2015/2366 – Platební služby – Článek 62 odst. 4 – Příslušné poplatky – Článek 107 odst. 1 – Úplná harmonizace – Článek 115 odst. 1 a 2 – Provedení a použití – Předplatné kabelové televize a přístupu k internetu – Smlouvy na dobu neurčitou uzavřené přede dnem provedení této směrnice – Poplatky za platební transakce iniciované po tomto datu při neudělení oprávnění k inkasu“)

(2022/C 51/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht München

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vodafone Kabel Deutschland GmbH

Žalovaný: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Výrok

Článek 62 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES, musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě nebo praxi, podle kterých se v rámci smluv na dobu neurčitou uzavřených se spotřebiteli vztahuje zákaz požadovat poplatky za používání platebních prostředků a platebních služeb uvedených v tomto čl. 62 odst. 4 pouze na platební transakce iniciované na základě smluv uzavřených po 13. lednu 2018, takže tyto poplatky jsou nadále použitelné na platební transakce iniciované po tomto datu na základě smluv na dobu neurčitou uzavřených před tímto datem.

(¹) Úř. věst. C 433, 14.12.2020.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 25. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie – Polsko) – Delfarma Sp. z o.o. v. Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Věc C-488/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Články 34 a 36 SFEU – Volný pohyb zboží – Opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení – Humánní léčivé přípravky – Paralelní dovoz léčivých přípravků – Právní úprava členského státu, podle níž platnost povolení pro paralelní dovoz vyprší ze zákona rok po uplynutí doby platnosti rozhodnutí o registraci referenčního léčivého přípravku – Ochrana zdraví a života lidí – Proporcionalita – Směrnice 2001/83/ES – Farmakovigilance“)

(2022/C 51/16)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Delfarma sp. z o.o.

Žalovaný: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Výrok

Články 34 a 36 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž platnost povolení k paralelnímu dovozu léčivých přípravků ze zákona skončí po uplynutí jednoho roku od data uplynutí platnosti referenčního rozhodnutí o registraci bez posouzení případného rizika pro lidské zdraví a život. Skutečnost, že jsou paralelní dovozci zproštěni povinnosti předkládat pravidelné zprávy o bezpečnosti, sama o sobě nepostačuje jako důvod pro přijetí takového rozhodnutí.

(¹) Úř. věst. C 19 ze dne 18.01.2021.

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 4. října 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte dei conti – Sezione regionale di controllo per la Campania – Itálie) – Comune di Camerota

(Věc C-161/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora – Směrnice 2011/85/EU – Směrnice 2011/7/EU – Hospodářská a měnová politika – Místní samosprávný celek ve finančních potížích – Finanční plán stabilizace – Vnitrostátní právní úprava, která pozastavuje pravomoci Účetního dvora k provádění šetření z důvodu zdravotní krize spojené s pandemií COVID-19 – Článek 267 SFEU – Pojem ‚vnitrostátní soud‘ – Neexistence sporu před předkládajícím orgánem – Zjevná nepřipustnost“)

(2022/C 51/17)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Corte dei conti – Sezione regionale di controllo per la Campania

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Comune di Camerota

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte dei conti – Sezione regionale di controllo per la Campania (Účetní dvůr – regionální senát pro kontrolu pro Kampánii, Itálie) rozhodnutím ze dne 9. března 2021 je zjevně nepřipustná.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 217, 7.6.2021.

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 6. října 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Hamburg – Německo) – TUIfly GmbH v. FI, RE

(Věc C-253/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Letecká doprava – Nařízení (ES) č. 261/2004 – Článek 5 – Článek 7 – Článek 8 odst. 3 – Odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významné zpoždění letů – Náhrada a pomoc cestujícím – Pojem ‚zrušení‘ – Odklonění letu na jiné letiště neobsluhující stejné město, aglomeraci nebo region, než bylo původně plánováno – Přesměrování cestujících autokarem“)

(2022/C 51/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: TUIfly GmbH

Žalovaní: FI, RE

Výrok

Článek 5 odst. 1 písm. c), čl. 7 odst. 1 a čl. 8 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 musí být vykládáno v tom smyslu, že v důsledku odkloněného letu, který přistane na jiném letišti, než je původně plánované letiště a které neobsluhuje stejné město, aglomeraci nebo region, může cestujícímu vzniknout nárok na náhradu škody z důvodu zrušení nebo významného zpoždění tohoto letu.

(¹) Úř. věst. C 289, 19.7.2021.

Kasační opravný prostředek podaný dne 2. července 2021 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 21. dubna 2021 ve věci T-252/19, Pech v. Rada

(Věc C-408/21 P)

(2022/C 51/19)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: A. de Gregorio Merino, E. Dumitriu-Segnana, K. Pavlaki, E. Rebasti, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Laurent Pech, Švédské království

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- rozsudek Tribunálu zrušil,
- vydal konečné rozhodnutí o otázkách, které jsou předmětem tohoto kasačního opravného prostředku, a
- uložil žalobci ve věci T-252/19 náhradu nákladů řízení vynaložených Radou v prvním stupni řízení a v řízení o tomto kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá Rada tři důvody:

První důvod: nesprávný výklad a nesprávná aplikace čl. 4 odst. 2 druhé odrážky nařízení č. 1049/2001 (¹)

První část prvního důvodu: Tribunál nesprávně posoudil, zda je vyžádané stanovisko zvláště širokého rozsahu, a toto kritérium stanovené judikaturou vyložil způsobem, který ho činí neúčinným. Vzhledem k tomu, že se Tribunál nevypořádal se souvisejícími argumenty Rady, porušil rovněž svou povinnost uvést odůvodnění.

Druhá část prvního důvodu: Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když nezohlednil citlivost právního poradenství z hlediska konkrétních okolností, za nichž bylo poskytnuto, zejména jeho klíčový význam pro rozhodovací proces. Výklad citlivosti právního poradenství navržený Tribunálem, který odděluje obsah právního stanoviska od okolností, za nichž bylo vypracováno, je právně vadný a způsobuje, že ochrana poskytovaná podle čl. 4 odst. 2 druhé odrážky nařízení ztrácí do značné míry své opodstatnění.

Třetí část prvního důvodu: Tribunál nesprávně posoudil, zda by zpřístupnění právního stanoviska mělo nepříznivý dopad na následné soudní řízení tím, že by ohrozilo rovnost stran před soudem a právo Rady účinně se v řízení bránit.

Druhý důvod: nesprávný výklad a nesprávná aplikace čl. 4 odst. 3 prvního pododstavce nařízení č. 1049/2001

První část druhého důvodu: při rozhodování o možnosti uplatnit výjimku stanovenou v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci nařízení (ES) č. 1049/2001 se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když dovodil, že potvrzující rozhodnutí mělo obsahovat hmatatelné důkazy, což se nestalo. Tribunál navíc své úvahy omezil pouze na obecná tvrzení, která vesměs odpírají ochranu, místo aby konkrétně reagovala na důvody předložené Radou ohledně rizika pro její rozhodovací proces.

Druhá část druhého důvodu: Tribunál se rovněž dopustil nesprávného právního posouzení, když dovodil, že se zásada demokratické odpovědnosti, na níž je založena rozšířená transparentnost legislativních dokumentů, vztahuje stejným způsobem na všechny dokumenty týkající se legislativních postupů, bez ohledu na to, zda obsahují stanoviska těch, kdo činí politická rozhodnutí, nebo zda se jedná příspěvky interních útvarů, včetně právní služby.

Třetí důvod: porušení článku 113 jednacího řádu Tribunálu a zkeslení skutkového stavu

Tribunál konečně odmítl znovuotevřít ústní část řízení a zohlednit skutečnost, že proti 2020/2092 ⁽²⁾ bylo zahájeno soudní řízení týkající se stejných právních problémů, jaké jsou probírány ve stanovisku. Jedná se o vadu postupu, jež Radě znemožnila vyjádřit se k zásadnímu bodu věci projednávané před Tribunálem.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2020/2092 ze dne 16. prosince 2020 o obecném režimu podmíněnosti na ochranu rozpočtu Unie (Úř. věst. 2020, L 433 I, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 28. července 2021 Puma SE proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 19. května 2021 ve věci T-510/19, Puma v. EUIPO – Gemma Group (Znázornění kočkovité šelmy ve skoku)

(Věc C-462/21 P)

(2022/C 51/20)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Puma SE (zástupce: P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Usnesením ze dne 1. prosince 2021 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek není přijatelný a že společnost Puma SE ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 19. července 2021 společností Electrodomésticos Taurus, S.L., proti usnesení Tribunálu (desátého senátu) vydanému dne 17. května 2021 ve věci T-328/20, Electrodomésticos Taurus v. EUIPO – Shenzen Aukey E-Business Co. Ltd

(Věc C-468/21 P)

(2022/C 51/21)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Electrodomésticos Taurus, S.L. (zástupce: E. Manresa Medina, abogado)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a Shenzhen Aukey E-Business Co. Ltd

Usnesením ze dne 6. října 2021 místopředsedkyně Soudního dvora odmítla kasační opravný prostředek jako nepřipustný a rozhodla, že Electrodomésticos Taurus, S.L., ponese vlastní náklady řízení.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 14. září 2021 –
Caixabank S.A. v. X**

(Věc C-565/21)

(2022/C 51/22)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Caixabank S.A.

Odpůrce: X

Předběžné otázky

- 1) Brání čl. 3 odst. 1 a články 4 a 5 směrnice 93/13/EHS⁽¹⁾ takové vnitrostátní judikatuře, která podle zvláštní úpravy o poplatku za poskytnutí úvěru ve vnitrostátním právu jakožto odměny za služby související s analýzou, poskytnutím a vyřizováním převodu půjčky nebo hypotečního úvěru nebo jinými obdobnými, které jsou podstatou činnosti poskytovatele úvěru, na něž vzniká nárok přiznáním půjčky nebo úvěru, který se platí jednorázově a obecně ve chvíli, kdy se uzavírá smlouva, vychází z toho, že ujednání, jímž se takový poplatek stanoví, představuje hlavní předmět smlouvy, a je tedy výchozím bodem ceny, a nemůže být posuzován jeho zneužívající charakter, pokud je formulován jasně a srozumitelně, v širším smyslu, jak je to stanoveno judikaturou SDEU?
- 2) Brání článek 4 odst. 2 směrnice 93/13/EHS takové vnitrostátní judikatuře, která pro posouzení jasnosti a srozumitelnosti ujednání, jímž se řídí hlavní předmět smlouvy o půjčce nebo hypotečním úvěru, zohledňuje takové charakteristiky, jako je obecná znalost takového ujednání mezi spotřebiteli, povinná informace, kterou finanční instituce musí dát potenciálnímu vypůjčitelovi v souladu s normativními požadavky na informační formuláře, reklama bankovních institucí, přičemž zvláštní pozornost je věnována průměrnému spotřebiteli, neboť jde o součást ceny, kterou je nutno zaplatit jako celek ve chvíli sjednávání půjčky, a která představuje základní součást hospodářské újmy, s níž je spojeno získání úvěru, a skutečnost, zda formulace, umístění a struktura ujednání umožňují dospět k závěru, že představuje podstatnou součást smlouvy?
- 3) Brání čl. 3 odst. 1 směrnice 93/13/EHS takové vnitrostátní judikatuře, která vychází z toho, že ujednání, jako je to, které je sporné v původním řízení, a které se týká poplatku za poskytnutí úvěru u smlouvy o půjčce či úvěru, jehož předmětem je odměna za služby související s analýzou, návrhem a vyřizováním individuální žádosti o půjčku nebo úvěr (analýza proveditelnosti úvěru, solventnosti dlužníka, stav břemen váznoucích na majetku, na něž dopadne hypotéka, atd.), jako podmínky pro jeho přiznání, které jsou výslovně stanoveny ve vnitrostátní právní úpravě jakožto náhrady za činnosti, jež přímo souvisí s přiznáním půjčky nebo úvěru, nezpůsobuje, navzdory požadavku dobré víry a skutečnosti, že jde k tíži spotřebitele, významnou nerovnováhu mezi právy a povinnostmi stran, které vyplývají ze smlouvy?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid (Španělsko) dne 20. září 2021 – NC v. BA, DA, DV a CG

(Věc C-583/21)

(2022/C 51/23)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid

Účastníci původního řízení

Žalobce: NC

Žalovaní: BA, DA, DV a CG

Předběžná otázka

Vztahuje se čl. 1 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2001/23 ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů⁽¹⁾, potažmo obsah této směrnice, na situaci, kdy osoba pověřená notářským úřadem, úřední osoba, která je zároveň soukromým zaměstnavatelem zaměstnanců vykonávajících pro ni pracovní činnost, přičemž tento vztah je upraven obecnými pracovněprávními předpisy a odvětvovou kolektivní smlouvou jako pracovní poměr u zaměstnavatele, nahradí jinou předchozí osobu pověřenou notářským úřadem, která přestala vykonávat svoji činnost, převezme její agendu a nadále vykonává činnost na stejném pracovišti, s tím stejným zázemím a převezme zaměstnance, kteří vykonávali činnost pro předchozího notáře pověřeného notářským úřadem na základě pracovněprávního vztahu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2001, L 82, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 98

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid (Španělsko) dne 20. září 2021 – JD v. BA, DA, DV a CG

(Věc C-584/21)

(2022/C 51/24)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid

Účastníci původního řízení

Žalobce: JD

Žalovaní: BA, DA, DV a CG

Předběžná otázka

Vztahuje se čl. 1 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2001/23 ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů⁽¹⁾, potažmo obsah této směrnice, na situaci, kdy osoba pověřená notářským úřadem, úřední osoba, která je zároveň soukromým zaměstnavatelem zaměstnanců vykonávajících pro ni pracovní činnost, přičemž tento vztah je upraven obecnými pracovněprávními předpisy a odvětvovou kolektivní smlouvou jako pracovní poměr u zaměstnavatele, nahradí jinou předchozí osobu pověřenou notářským úřadem, která přestala vykonávat svoji činnost, převezme její agendu a nadále vykonává činnost na stejném pracovišti, s tím stejným zázemím a převezme zaměstnance, kteří vykonávali činnost pro předchozího notáře pověřeného notářským úřadem na základě pracovněprávního vztahu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2001, L 82, s. 16.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid (Španělsko) dne 20. září 2021 – TA v. BA, DA, DV a CG

(Věc C-585/21)

(2022/C 51/25)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid

Účastníci původního řízení

Žalobce: TA

Žalovaní: BA, DA, DV a CG

Předběžná otázka

Vztahuje se čl. 1 odst. 1 písm. a) směrnice [Rady (ES)] 2001/23 ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů, ⁽¹⁾ potažmo obsah této směrnice, na situaci, kdy osoba pověřená notářským úřadem, úřední osoba, která je zároveň soukromým zaměstnavatelem zaměstnanců vykonávajících pro ni pracovní činnost, přičemž tento vztah je upraven obecnými pracovní právními předpisy a odvětvovou kolektivní smlouvou jako pracovní poměr u zaměstnavatele, nahradí jinou předchozí osobu pověřenou notářským úřadem, která přestala vykonávat svoji činnost, převezme její agendu a nadále vykonává činnost na stejném pracovišti, s tím stejným zázemím a převezme zaměstnance, kteří vykonávali činnost pro předchozího notáře pověřeného notářským úřadem na základě pracovní právního vztahu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2001, L 82, s. 16.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid (Španělsko) dne 20. září 2021 – FZ v. BA, DA, DV a CG

(Věc C-586/21)

(2022/C 51/26)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid

Účastníci původního řízení

Žalobce: FZ

Žalovaní: BA, DA, DV a CG

Předběžná otázka

Vztahuje se čl. 1 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2001/23 ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů ⁽¹⁾, potažmo obsah této směrnice, na situaci, kdy osoba pověřená notářským úřadem, úřední osoba, která je zároveň soukromým zaměstnavatelem zaměstnanců vykonávajících pro ni pracovní činnost, přičemž tento vztah je upraven obecnými pracovní právními předpisy a odvětvovou kolektivní smlouvou jako pracovní poměr u zaměstnavatele, nahradí jinou předchozí osobu pověřenou notářským úřadem, která přestala vykonávat svoji činnost, převezme její agendu a nadále vykonává činnost na stejném pracovišti, s tím stejným zázemím a převezme zaměstnance, kteří vykonávali činnost pro předchozího notáře pověřeného notářským úřadem na základě pracovní právního vztahu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2001, L 82, s. 16.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzgericht (Rakousko) dne 20. října 2021 – Climate Corporation Emissions Trading GmbH v. Finanzamt Österreich

(Věc C-641/21)

(2022/C 51/27)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzgericht

Účastníci původního řízení

Stěžovatelka: Climate Corporation Emissions Trading GmbH

Dotčený orgán: Finanzamt Österreich

Předběžná otázka

Musí být směrnice 2006/112/ES ve znění směrnice 2008/8/ES⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že vnitrostátní orgány a soudy musí místo poskytnutí služby, které se formálně podle psaného práva nachází v jiném členském státě, v němž se nachází sídlo příjemce služby, považovat za místo nacházející se v tuzemsku, pokud tuzemská osoba povinná k dani poskytující službu měla vědět, že se poskytnutou službou podílí na podvodu na dani z přidané hodnoty, který byl spáchán v rámci řetězce plnění?

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1) ve znění směrnice Rady 2008/8/ES ze dne 12. února 2008, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o místo poskytnutí služby (Úř. věst. 2008, L 44, s. 11).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 9. listopadu 2021 – A

(Věc C-676/21)

(2022/C 51/28)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku: A

Vedlejší účastnice: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Předběžné otázky

- 1) Mohou ustanovení o volném pohybu zboží třetí části hlavy II Smlouvy o fungování Evropské unie nebo článek 110 SFEU bránit právním předpisům členského státu, které stanoví, že daň z motorového vozidla zahrnutá do hodnoty vozidla ve smyslu autoverolaki (1482/1994) (zákon o dani z motorových vozidel [1482/1994]) se za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, vlastníkovému vozidlu nevrací, jestliže toto vozidlo vyveze k trvalému užívání v jiném členském státě, a je v této souvislosti relevantní, zda bylo zamýšleno používat toto vozidlo trvale převážně na území toho členského státu, který daň z motorového vozidla vybral, a zda bylo také skutečně trvale používáno převážně tam?
- 2) Je-li úmysl užívání a skutečné užívání vozidla relevantní pro odpověď na první otázku, jak musí být prokázán sporný netrvalý úmysl užívání a užívání, jestliže dobu užívání soukromého vozidla v členském státě nelze předem určit?

- 3) Představuje-li odmítnutí vrácení daně při vývozu ve smyslu zákona o dani z motorových vozidel za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, omezení volného pohybu zboží, může být toto omezení odůvodněno cílem omezit vývoz starých vozidel, která jsou často ve špatném stavu a znečišťují životní prostředí? Je nutno považovat omezení vrácení daně při vývozu na vozidla mladší deseti let za neslučitelné s unijním právem z toho důvodu, že z dovážených použitých vozidel je vybírána daň z motorových vozidel nezávisle na délce jejich užívání?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht München I (Německo) dne 17. listopadu 2021 – RSD Reise Service Deutschland GmbH v. QL

(Věc C-690/21)

(2022/C 51/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht München I

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v odvolacím řízení: RSD Reise Service Deutschland GmbH

Odpůrce v odvolacím řízení: QL

Předběžná otázka

Musí být čl. 12 odst. 4 směrnice (EU) 2015/2302⁽¹⁾ vykládán v případě odstoupení pořadatele [od smlouvy] z důvodu celosvětové pandemie v tom smyslu, že cestující je případně nucen k tomu, aby místo požadovaného vrácení peněz akceptoval poukaz a/nebo skutečnost, že se vrácení peněz odloží?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2302 ze dne 25. listopadu 2015 o souborných cestovních službách a spojených cestovních službách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU a o zrušení směrnice Rady 90/314/EHS (Úř. věst. 2015, L 326, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2021 Évaristem Boshabem proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 15. září 2021 ve věci T-107/20, Boshab v. Rada

(Věc C-708/21 P)

(2022/C 51/30)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Évariste Boshab (zástupci: T. Bontinck, P. De Wolf, T. Payan, A. Guillerme, advokáti)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 15. září 2021 ve věci T-107/20, Boshab v. Rada;

- meritorně rozhodl o žalobě a zrušil rozhodnutí 2019/2109/SZBP⁽¹⁾ v rozsahu, v němž ponechalo navrhovatele pod číslem 8 přílohy rozhodnutí 2010/788/SZBP, jakož i prováděcí nařízení 2019/2101/EU⁽²⁾ v rozsahu, v němž ponechalo navrhovatele pod číslem 8 přílohy Ia nařízení (ES) č. 1183/2005;
- uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku se navrhovatel dovolává dvou právních důvodů vycházejících z porušení jeho práva na obhajobu a ze zjevně nesprávného posouzení.

Pokud jde o první důvod, navrhovatel se dovolává toho, že Tribunál porušil jeho právo na obhajobu a konkrétně jeho právo být vyslechnut, jelikož nevyvodil potřebné závěry z toho, že Rada zbavila jeho podstaty právo být vyslechnut tím, že neprovedla potřebná ověření, zejména ho nevyslechla, a že v důsledku toho mohlo mít jednání směřující k obnově jiný výsledek.

Pokud jde o druhý důvod kasačního opravného prostředku, navrhovatel tvrdí, že Tribunál se dopustil zjevně nesprávného posouzení tím, že nezohlednil, že restriktivní opatření mají ochrannou a ze své povahy dočasnou povahu a jejich platnost vždy podléhá přetrvávání skutkových a právních okolností, které vedly k jejich přijetí, jakož i potřebě jejich zachování k dosažení cíle, který je s nimi spojený; že neurčil, že skutečnosti předložené Radou nemohly odůvodnit jakékoliv jednání, na které by se vztahovalo kritérium na zařazení do sporných seznamů, konkrétně činy představující závažné porušení lidských práv; že neodsoudil skutečnost, že Rada nepřezkoumala skutečnosti předložené navrhovatelem v rámci řízení o přezkumu, a že na tomto základě neprovedl vlastní ověření.

(¹) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/2109 ze dne 9. prosince 2019, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo (Úř. věst. L 318, 10.12.2019, s. 134).

(²) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/2101 ze dne 9. prosince 2019, kterým se provádí článek 9 nařízení (ES) č. 1183/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti osobám, které porušují zbrojní embargo vůči Konžské demokratické republice (Úř. věst. L 318, 10.12.2019, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Pitești (Rumunsko) dne 24. listopadu 2021 – MK

(Věc C-709/21)

(2022/C 51/31)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Pitești

Účastník původního řízení

Navrhovatel: MK

Předběžné otázky

- 1) Brání zásada nezávislosti soudnictví zakotvená v čl. 19 odst. 1 druhém pododstavci SEU ve spojení s článkem 2 SEU a článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je ustanovení uvedené v čl. 148 odst. 2 rumunské Ústavy, jak jej vykládá Curtea Constituțională (Ústavní soud) ve svém rozhodnutí č. 390/2021, podle něhož vnitrostátní soudy nejsou oprávněny přezkoumat slučitelnost vnitrostátního ustanovení, prohlášeného za ústavní rozhodnutím Curtea Constituțională (Ústavní soud), s ustanoveními unijního práva?

- 2) Brání zásada nezávislosti soudnictví zakotvená v čl. 19 odst. 1 druhém pododstavci SEU ve spojení s článkem 2 SEU a článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je ustanovení uvedené v čl. 99 písm. §) rumunského zákona č. 303/2004 o postavení soudců a státních zástupců, které umožňuje zahájit kárné řízení a uložit soudci disciplinární sankce za nedodržení rozsudku Curtea Constituțională (Ústavní soud) v případě, že je vyzván uznat přednostní uplatnění unijního práva ve vztahu k odůvodnění rozhodnutí Curtea Constituțională (Ústavní soud), tedy vnitrostátní ustanovení, které soudci odnímá pravomoc použít rozsudek Soudního dvora Evropské unie, který považuje za přednostní?
- 3) Brání zásada nezávislosti soudnictví zakotvená v čl. 19 odst. 1 druhém pododstavci SEU ve spojení s článkem 2 SEU a článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie takové vnitrostátní soudní praxi, která soudci zakazuje, pod sankcí disciplinární odpovědnosti, použít judikaturu Soudního dvora Evropské unie v trestním řízení týkajícím se stížnosti ohledně přiměřené délky trestního řízení, která je upravena v článku 4881 rumunského trestního řádu?

Kasační opravný prostředek podaný dne 9. prosince 2021 Ryanair DAC, Airport Marketing Services Ltd, FR Financing (Malta) Ltd proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 29. září 2021 ve věci T-448/18, Ryanair a další v. Komise

(Věc C-758/21 P)

(2022/C 51/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Ryanair DAC, Airport Marketing Services Ltd, FR Financing (Malta) Ltd (zástupci: E. Vahida, advokát, B. Byrne, advocaat a S. Rating, abogado)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek,
- zrušil články 5, 6, 9, 10 a 11 rozhodnutí Komise (EU) 2018/628 (napadené rozhodnutí) ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se týkají navrhovatelek, anebo subsidiárně vrátil věc Tribunálu k dalšímu projednání, a v každém případě
- uložil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení o kasačním opravném prostředku a řízení ve věci T-448/18 před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelky vznášejí čtyři důvody kasačního opravného prostředku.

Za prvé, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že klíčové důkazy, které navrhovatelky předložily před ukončením ústní části řízení před Tribunálem, odmítl jako nepřipustné, a proto je při svém soudním přezkumu odmítl vzít v úvahu. Tribunál se dopustil nesprávného posouzení, když opomenul anebo náležitě nezohlednil právní zásady, na nichž jsou založena pravidla obsažená v čl. 85 odst. 1 až 3 jednacího řádu Tribunálu, a dopustil se nesprávného posouzení tím, že nezohlednil judikaturu uplatňující tato ustanovení.

Za druhé, Tribunál nesprávně vyložil článek 17 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ a nesprávně uplatnil článek 296 SFEU, když konstatoval, že: i) Komise neporušila platnou promlčecí lhůtu na vrácení podpory; a ii) napadené rozhodnutí obsahuje dostatečné odůvodnění v tomto ohledu.

Za třetí, Tribunál zkreslil jasný smysl důkazů, které mu byly předloženy, při posuzování, zda Komise zákonně uplatnila kritérium „soukromého subjektu v tržním hospodářství“ při určení, zda navrhovatelky získaly výhody ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Tribunál zkreslil důkazy týkající se: i) bezpečnostního poplatku stanoveného ve smlouvě o letištních službách mezi letištěm a společností Ryanair; ii) odhadu přírůstkových provozních nákladů, které mohlo letiště očekávat; a iii) koeficientu vyřízení, z něhož Komise vycházela, když posuzovala ziskovost *ex ante*.

Za čtvrté, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když dospěl k závěru, že chyby týkající se výše podpory, kterou je třeba vrátit, vypočítané na základě údajů *ex ante*, by se neměly opravovat na základě údajů *ex post* ve spise v době přijetí napadeného rozhodnutí.

(¹) Rozhodnutí Komise (EU) 2018/628 ze dne 11. listopadu 2016 o státní podpoře SA.24221 (2011/C) (ex 2011/NN) poskytnuté Rakouskem ve prospěch letiště Klagenfurt, společnosti Ryanair a dalších leteckých společností využívajících toto letiště (oznámeno pod číslem C(2016) 7131) (Úř. věst. 2018, L 107, s. 1).

(²) Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 6. října 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Veszprémi Törvényszék – Maďarsko) – ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft v. Nemzeti Adó-
és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Věc C-643/20) (¹)

(2022/C 51/33)

Jednací jazyk: maďarština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 98, 22.3.2021.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. prosince 2021 – BZ v. ECB

(Věc T-500/16) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Zaměstnanci ECB – Žádost o uznání nemoci jako nemoci z povolání – Mimosmluvní odpovědnost – Hmotná újma – Morální újma“)

(2022/C 51/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: BZ (zástupce: H. Tettenborn, advokát)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: E. Carlini a F. Feyerbacher, zmocněnkyně, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU a článku 50a statutu Soudního dvora Evropské unie znějící jednak na zrušení rozhodnutí ECB ze dne 29. srpna 2011, 20. prosince 2011 a 25. dubna 2012 a jednak na náhradu majetkové a nemajetkové újmy, kterou žalobce údajně utrpěl v důsledku jednání ECB.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) BZ se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ [důvěrně] věc původně zapsaná u Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem [důvěrně] a postoupená Tribunálu Evropské unie dne 1.9.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. listopadu 2021 – Al Zoubi v. Rada

(Věc T-257/19) ⁽¹⁾

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vůči Sýrii – Zmrazení finančních prostředků – Nesprávná posouzení“)

(2022/C 51/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Khaldoun Al Zoubi (Damašek, Sýrie) (zástupce: L. Cloquet, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: S. Kyriakopoulou a V. Piessevaux, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/87 ze dne 21. ledna 2019, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2019, L 18 I, s. 13), prováděcího nařízení Rady (EU) 2019/85 ze dne 21. ledna 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. 2019, L 18 I, s. 4), rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/806 ze dne 17. května 2019, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2019, L 132, s. 36), prováděcího nařízení Rady (EU) 2019/798 ze dne 17. května 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. 2019, L 132, s. 1), rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/719 ze dne 28. května 2020, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2020, L 168, s. 66) a prováděcího nařízení Rady (EU) 2020/716 ze dne 28. května 2020, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. 2020, L 168, s. 1), v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobce.

Výrok rozsudku

- 1) Prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/87 ze dne 21. ledna 2019, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii, prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/85 ze dne 21. ledna 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii, rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/806 ze dne 17. května 2019, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii, prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/798 ze dne 17. května 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii, rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/719 ze dne 28. května 2020, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii a prováděcí nařízení Rady (EU) 2020/716 ze dne 28. května 2020, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii, se zrušují v rozsahu, v němž se týkají Khaldouna Al Zoubiho.
- 2) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 238, 15.7.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 1. prosince 2021 – HC v. Komise

(Věc T-804/19) (¹)

(„Veřejná služba – Přijímání – Oznámení o výběrovém řízení – Otevřené výběrové řízení EPPO/AD/363/18 – Rozhodnutí o nepřipuštění žalobce do dalšího kola výběrového řízení – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení – Námitka protiprávnosti – Rovné zacházení – Přiměřenost – Právo být vyslechnut – Zásada řádné správy – Jazykový režim výběrového řízení – Diskriminace na základě jazyka – Odpovědnost“)

(2022/C 51/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: HC (zástupci: G. Pandey, V. Villante a D. Rovetta, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: M. Brauhoff, T. Lilamand a D. Milanowska, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící jednak na zrušení zaprvé oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPPO/AD/363/18 ze dne 11. října 2018 uspořádaném za účelem sestavení dvou rezervních seznamů, z nichž může Komise vybírat administrátory (AD 7) v oborech „cla a daně“, zadruhé rozhodnutí výběrové komise o nezařazení žalobce na seznam osob pozvaných do hodnotícího centra, zatřetí rozhodnutí téže komise, kterým se zamítá žádost žalobce o přezkum, začtvrté rozhodnutí Komise ze dne 20. srpna 2019, kterým se zamítá žalobcová stížnost podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu úředníků Evropské unie, zapáté seznamu uchazečů pozvaných do dalšího kola výběrového řízení, a jednak na přiznání náhrady škody, která v důsledku toho údajně vznikla žalobci.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) HC se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 54, 17.2.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 1. prosince 2021 – JR v. Komise

(Věc T-265/20) (¹)

(„Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty týkající se účastní části výběrového řízení – Částečné odmítnutí přístupu – Metoda zaokrouhlování známek – Váhové koeficienty pro jednotlivé části a podčásti ústní části – Tajnost jednání výběrové komise – Nařízení (EU) 2018/1725 – Částečné nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2022/C 51/37)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: JR (zástupci: L. Levi a A. Champetier, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: D. Milanowska, C. Ehrbar a H. Kranenborg, zmocněnci)

Předmět

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 28. února 2020 a 9. dubna 2020, kterými byl žalobkyni odepřen přístup k určitým dokumentům týkajícím se interního výběrového řízení COM/03/AD/18 (AD 6) – 1 – Administrátoři.

Výrok

- 1) O návrhových žádáních žalobkyně směřujících ke zrušení rozhodnutí Evropské komise ze dne 28. února 2020 a 9. dubna, kterými jí byl odepřen přístup k metodě zaokrouhlování známek použité komisí v interním výběrovém řízení COM/03/AD/18 (AD 6) – 1 – Administrátoři již není důvodné rozhodovat.
- 2) Rozhodnutí Komise ze dne 9. dubna 2020 se zrušuje v rozsahu, v němž jím byl odepřen přístup k dokumentu obsahujícímu váhové koeficienty pro dvě části ústní části výběrového řízení (pohovor a strukturovaná prezentace) stanovené v oznámení o interním výběrovém řízení COM/03/AD/18 (AD 6) – 1 – Administrátoři, jakož i pro dvě podčásti pohovoru (odborná praxe a motivace), které byly rovněž stanoveny v uvedeném oznámení o výběrovém řízení.
- 3) Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 247, 27.7.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 1. prosince 2021 – Ruiz-Ruiz v. Komise(Věc T-293/20) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Úředníci – Přijímání – Oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/371/19 – Rozhodnutí výběrové komise nepřipustit žalobce do další fáze výběrového řízení – Kritérium pro připuštění spojené s odbornou praxí – Soulad kritéria použitého výběrovou komisí s oznámením o výběrovém řízení – Zjevně nesprávné posouzení“)

(2022/C 51/38)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Vanesa Ruiz-Ruiz (Alkmaar, Nizozemsko) (zástupkyně: M. Velardo, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Gattinara, T. Lilamand a I. Melo Sampaio, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí výběrové komise ze dne 20. září 2019, kterým se zamítá žádost o přezkum nepřipuštění žalobkyně do další fáze otevřeného výběrového řízení EPSO/AD/371/19, a dále rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 7. února 2020, kterým se zamítá stížnost žalobkyně podaná proti uvedenému rozhodnutí.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí výběrové komise ze dne 20. září 2019, kterým se zamítá žádost o přezkum vyloučení Vanesy Ruiz-Ruiz z výběrového řízení EPSO/AD/371/19, se zrušuje.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 222, 6.7.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 1. prosince 2021 – Sopra Steria Benelux a Unisys Belgium v. Komise(Věc T-546/20) ⁽¹⁾

(„Veřejné zakázky na služby – Zadávací řízení – Služby specifikace, vývoje, údržby a podpory IT platforem pro GR ‚Daně a celní unie‘ – Odmítnutí nabídky uchazeče a zadání zakázky jinému uchazeči – Povinnost uvést odůvodnění – Mimořádně nízká nabídka“)

(2022/C 51/39)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sopra Steria Benelux (Ixelles, Belgie) a Unisys Belgium (Machelen, Belgie) (zástupci: L. Masson et G. Tilman, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupkyně: L. André a M. Ilkova, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 2. července 2020, kterým se jednak odmítá společná nabídka podaná společnostmi Sopra Steria Benelux a Unisys Belgium pro část A v rámci zadávacího řízení s referenčním číslem TAXUD/2019/OP/0006 týkajícího se služeb specifikace, vývoje, údržby a třetí úrovně podpory IT platforem generálního ředitelství „Daně a celní unie“, a jednak zadává zakázka jinému konsorciu, které podalo nabídku.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Komise ze dne 2. července 2020, kterým se jednak odmítá společná nabídka podaná společnostmi Sopra Steria Benelux a Unisys Belgium v rámci zadávacího řízení s referenčním číslem TAXUD/2019/OP/0006 týkajícího se služeb specifikace, vývoje, údržby a třetí úrovně podpory IT platform generálního ředitelství „Daně a celní unie“ a jednak zadává zakázka jinému konsorciu, které podalo nabídku, se zrušuje v rozsahu, v němž se týká části A tohoto zadávacího řízení.
- 2) Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společnostmi Sopra Steria Benelux a Unisys Belgium.

(¹) Úř. věst. C 359, 26.10.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 1. prosince 2021 – Muratbey Gida v. EUIPO – M. J. Dairies (Sýr ve tvaru trojitě šroubovice)

(Věc T-662/20) (¹)

(„(Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství znázorňující sýr ve tvaru trojitě šroubovice – Starší mezinárodní (průmyslový) vzor – Důvod neplatnosti – Individuální povaha – Zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru – Článek 7 nařízení (ES) č. 6/2002 – Odlišný celkový dojem – Článek 6 nařízení č. 6/2002“)

(2022/C 51/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Muratbey Gida Sanayí Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turecko) (zástupkyně: M. Schork, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: M. Capostagno, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem: M. J. Dairies EOOD (Sofie, Bulharsko) (zástupkyně: D. Dimitrova a I. Pakidanska, advokátky)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. srpna 2020 (věc R 1925/2019-3) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi M. J. Dairies a Muratbey Gida Sanayí ve Ticaret.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Muratbey Gida Sanayí ve Ticaret AŞ se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 9, 11.1.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 1. prosince 2021 – Schmid v. EUIPO – Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl g.g.A)

(Věc T-700/20) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Obrazová ochranná známka Evropské unie Steirisches Kürbiskernöl g. g. A GESCHÜTZTE GEOGRAFISCHE ANGABE – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Ochranná známka obsahující znaky, emblémy nebo erby – Emblém jedné z oblastí činnosti Unie – Chráněná zeměpisná označení – Článek 7 odst. 1 písm. i) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. i) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2022/C 51/41)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gabriele Schmid (Halbenrain, Rakousko) (zástupce: A. Ginzburg, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Hanf a M. Eberl, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Štýrský Hradec, Rakousko) (zástupkyně: I. Hödl, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. září 2020 (věc R 2186/2019-4), týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark a G. Schmid.

Výrok

- 1) Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 23. září 2020 (věc R 2186/2019-4) se zrušuje.
- 2) EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Gabrielou Schmid.
- 3) Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 28, 25.1.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. prosince 2021 – QB v. Komise

(Věc T-71/21) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Odměňování – Příspěvek za práci v zahraničí – Článek 4 odst. 1 písm. a) přílohy VII služebního řádu – Odmítnutí příspěvku za práci v zahraničí – Výkon hlavního povolání – Práce konaná pro některý jiný stát“)

(2022/C 51/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: QB (zástupce: R. Wardyn, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: T. Bohr a A. C. Simon, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Úřadu Komise pro správu a vyplácení individuálních nároků (PMO) ze dne 6. dubna 2020, kterým byl žalobci odmítnut příspěvek za práci v zahraničí.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) QB se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 148, 26.4.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 1. prosince 2021 – Jieyang Defa Industry v. EUIPO – Mattel (Hlava panenky)

(Věc T-84/21) (¹)

(„(Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství znázorňující hlavu panenky – Starší (průmyslový) vzor – Důvod neplatnosti – Nedostatek individuální povahy – Míra volnosti původce – Absence celkového odlišného dojmu – Článek 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002“)

(2022/C 51/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Jieyang Defa Industry Co. Ltd (Jieyang, Čína) (zástupci: C. Bercial Arias a F. Codevelle, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Mattel, Inc. (El Segundo, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: A. Pompe-Ciszewska a P. Mleczak, advokáti)

Předmět

Žaloba proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. prosince 2020 (věc R 2021/2019-3) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Mattel a Jieyang Defa Industry Co.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Jieyang Defa Industry Co. Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 110, 29.3.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 1. prosince 2021 – Union syndicale Solidaires des SDIS de France et DOM/TOM v. Komise

(Věc T-152/21) (¹)

(„Mimosmluvní odpovědnost – Podání stížnosti Komisi v oblasti uplatňování unijního práva – Lhůta pro odpověď – Právo na řádnou správu – Povinnost jednat s náležitou péčí – Přiměřená lhůta – Neexistence dostatečně vážného porušení právní normy přiznávající práva jednotlivcům“)

(2022/C 51/44)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Union syndicale Solidaires des services départementaux d'incendie et de secours (SDIS) de France et DOM/TOM (Nîmes, Francie) (zástupce: O. Coudray, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: C. Ehrbar a A. Spina, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 268 SFEU znějící na přiznání náhrady škody, která žalobci údajně vznikla v důsledku zaviněné nečinnosti Komise při vyřizování jeho stížnosti zaregistrované dne 27. června 2019 pod číslem CHAP(2019)01840 a týkající se domnělého porušení práva Evropské unie Francouzskou republikou.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Odborovému svazu Union syndicale Solidaires des services départementaux d'incendie et de secours (SDIS) de France et DOM/TOM se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 182, 10.5.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 1. prosince 2021 – Jalkh v. Parlament

(Věc T-230/21) (¹)

(„Institucionální právo – Poslanec Parlamentu – Výsady a imunity – Rozhodnutí o zbavení poslanecké imunity – Články 8 a 9 protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie – Řízení o zbavení imunity – Zjevně nesprávné posouzení“)

(2022/C 51/45)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, Francie) (zástupce: F. Wagner, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: N. Lorenz a A. M. Dumbrăvan, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU, který zní na zrušení rozhodnutí Parlamentu P9_TA(2021)0092 ze dne 25. března 2021 o žádosti o zbavení imunity žalobce [2020/2110(IMM)].

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Jean-François Jalkhovi se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření.

(¹) Úř. věst. C 242, 21.6.2021.

Žaloba podaná dne 4. listopadu 2021 – AL v. Komise**(Věc T-714/21)**

(2022/C 51/46)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* AL (zástupkyně: R. Rata, advokátka)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání**

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- především zrušil rozhodnutí žalované ze dne 4. srpna 2021 (čj. Ares (2021) 4962656), jímž reagovala na stížnost ve smyslu čl. 90 odst. 2, kterou žalobce podal dne 9. dubna 2021 proti rozhodnutí PMO ze dne 11. ledna 2021; ⁽¹⁾
- uložil žalované, aby zpřístupnila a předložila i) listinné důkazy týkající se výpočtu, který byl základem rozhodnutí PMO ze dne 21. listopadu 2019, a ii) celý text „Odpovědi DG HR na jinou stížnost“, částečně citované PMO v e-mailu ze dne 8. října 2020;
- uložil žalované, aby určila předpokládané náklady na výživu za období od 1. listopadu 2020 do 30. září 2021 na základě bydliště matky žalobce v Belgii; a
- uložil žalované, aby zaplatila příspěvek na jeho matku považovanou za vyživované dítě, a to za období od 1. listopadu 2020 do 30. září 2021;
- uložil žalované, aby nesla vlastní náklady řízení a nahradila náklady řízení vynaložené žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná porušila čl. 2 odst. 4 přílohy VII služebního řádu a rozhodnutí Komise ze dne 15. dubna 2014 o obecných prováděcích ustanoveních týkajících se osob, které mají být považovány za vyživované děti, jelikož při výpočtu nákladů na výživu matky žalobce nesprávně předpokládala, že bydliště matky žalobce je v Rumunsku, a nikoli v Belgii. Komise dále nesprávně určila náklady na výživu matky žalobkyně jako 50 % základního platu úředníka v prvním stupni platové třídy AST 1, upraveného koeficientem země pro Rumunsko, neboť matka žalobce měla trvalé bydliště v domácnosti žalobce, a proto mělo být zohledněno 40 % tohoto základního platu (bez použití koeficientu).
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 85 služebního řádu, neboť žalobce si nebyl vědom toho, že neexistoval žádný důvod pro vyplacení příspěvku jakoby na vyživované dítě za období od 1. listopadu 2019 do 31. října 2020, ani že přeplatek byl zjevně takový, že o něm nemohl nevědět.

⁽¹⁾ Redakční poznámka: napažené rozhodnutí se týká vyplacení rodinných přídatků podle čl. 2 odst. 4 přílohy VII služebního řádu úředníků Evropské unie.

Žaloba podaná dne 26. listopadu 2021 – Beauty Biosciences v. EUIPO – Société de Recherche Cosmétique (BIO-BEAUTÉ)

(Věc T-750/21)

(2022/C 51/47)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Beauty Biosciences LLC (Dallas, Texas, Spojené státy) (zástupce: D. Mărginean, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Société de Recherche Cosmétique SARL (Lucemburk, Lucembursko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie BIO-BEAUTÉ – Ochranná známka Evropské unie č. 13 609 631

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. září 2021 ve spojených věcech R 1871/2020-4 a R 1891/2020-4.

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí částečně zrušil v tom smyslu, že sporná ochranná známka bude prohlášena za neplatnou pro výrobky třídy 3: „zubní pasty; éterické oleje; parfémy, toaletní voda, kolínská voda; kadidlo; parfémová voda“,
- napadené rozhodnutí částečně zrušil v tom smyslu, že sporná ochranná známka bude prohlášena za neplatnou pro výrobky třídy 3: „kosmetické přípravky; tělové dezodoranty; výtažky z rostlin pro kosmetické účely; mýdla, čisticí mléka; kosmetické krémy, gely, mléka, pleťové vody, masky, pomády, pudry, pleťová séra a přípravky; přípravky proti vráskám; kosmetické přípravky na rty; opalovací přípravky (kosmetika), přípravky po opalování (kosmetika); kosmetické přípravky pro zestíhnutí; depilační přípravky; přípravky na vlasy (vlasové přípravky a přípravky pro péči o vlasovou pokožku); koupele (kosmetické přípravky do koupele); líčidla a přípravky na odličování; přípravky na holení a přípravky po holení“,
- změnil napadené rozhodnutí v tom smyslu, že sporná ochranná známka bude prohlášena za neplatnou pro výrobky třídy 3: „zubní pasty; éterické oleje; parfémy, toaletní voda, kolínská voda; kadidlo; parfémová voda“,
- změnil napadené rozhodnutí v tom smyslu, že sporná ochranná známka bude prohlášena za neplatnou pro výrobky třídy 3: „kosmetické přípravky; tělové dezodoranty; výtažky z rostlin pro kosmetické účely; mýdla, čisticí mléka; kosmetické krémy, gely, mléka, pleťové vody, masky, pomády, pudry, pleťová séra a přípravky; přípravky proti vráskám; kosmetické přípravky na rty; opalovací přípravky (kosmetika), přípravky po opalování (kosmetika); kosmetické přípravky pro zestíhnutí; depilační přípravky; přípravky na vlasy (vlasové přípravky a přípravky pro péči o vlasovou pokožku); koupele (kosmetické přípravky do koupele); líčidla a přípravky na odličování; přípravky na holení a přípravky po holení“,
- uložil Société de Recherche Cosmétique S.A.R.L. náhradu nákladů řízení vynaložených společností Beauty Biosciences LLC v tomto řízení, v řízení před odvolacím senátem a v řízení před zrušovací oddělením.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 59 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 spočívající v nesprávném závěru odvolacího senátu, že ochranná známka Evropské unie č. 13 609 631 BIO-BEAUTÉ není popisná ve spojení s výrobky třídy 3 „zubní pasty; éterické oleje; parfémy, toaletní voda, kolínská voda; kadidlo; parfémová voda“,
- Porušení čl. 59 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 spočívající v nesprávném závěru odvolacího senátu, že ochranná známka Evropské unie č. 13 609 631 BIO-BEAUTÉ nepostrádá rozlišovací způsobilost ve spojení s výrobky třídy 3 „zubní pasty; éterické oleje; parfémy, toaletní voda, kolínská voda; kadidlo; parfémová voda“,
- Porušení čl. 59 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 3 a čl. 59 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 spočívající v nesprávném závěru odvolacího senátu, že ochranná známka Evropské unie č. 13 609 631 BIO-BEAUTÉ získala rozlišovací způsobilost ve spojení s výrobky třídy 3 „kosmetické přípravky; tělové dezodoranty; výtažky z rostlin pro kosmetické účely; mýdla, čisticí mléka; kosmetické krémy, gely, mléka, pleťové vody, masky, pomády, pudry, pleťová séra a přípravky; přípravky proti vráskám; kosmetické přípravky na rty; opalovací přípravky (kosmetika), přípravky po opalování (kosmetika); kosmetické přípravky pro zestůhlení; depilační přípravky; přípravky na vlasy (vlasové přípravky a přípravky pro péči o vlasovou pokožku); koupele (kosmetické přípravky do koupele); líčidla a přípravky na odličování; přípravky na holení a přípravky po holení“.

Žaloba podaná dne 29. listopadu 2021 – Peace United v. EUIPO – 1906 Collins (bâoli)

(Věc T-754/21)

(2022/C 51/48)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Peace United Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupce: M. Artzimovitch, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastníci řízení před odvolacím senátem:* 1906 Collins LLC (Miami, Florida, Spojené státy)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Majitel sporné ochranné známky:* žalobkyně*Sporná ochranná známka:* obrazová ochranná známka Evropské unie bâoli – ochranná známka Evropské unie č. 6 619 977*Řízení před EUIPO:* řízení o prohlášení neplatnosti*Napadené rozhodnutí:* rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. září 2021 ve věci R 275/2020-2**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil napadené rozhodnutí rozsahu, v němž měl odvolací senát v důsledku nesprávných právních posouzení a porušení povinnosti řádné správy za to, že ochranná známka Evropské unie č. 6 619 977, bâoli, nebyla ve sporném období řádně užívána pro všechny požadované výrobky ve třídách 41 a 43, a
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 63 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 v rozsahu, v němž se odvolací senát dopustil nesprávného posouzení zneužívající povahy žádosti o zrušení, a
- porušení čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 v rozsahu, v němž se odvolací senát dopustil nesprávného posouzení řádného užívání ochranné známky.

Žaloba podaná dne 1. prosince 2021 – Dorsum v. EUIPO – ID Quantique (Clavis)

(Věc T-758/21)

(2022/C 51/49)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení*Žalobkyně:* Dorsum Informatikai Fejlesztő és Szolgáltató Zrt. (Budapešť, Maďarsko) (zástupce: Gy. Hajdu, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* ID Quantique SA (Carouge, Švýcarsko)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatelka sporné ochranné známky:* Další účastnice řízení před odvolacím senátem*Sporná ochranná známka:* Slovní ochranná známka Evropské unie „Clavis“ – Přihláška k zápisu č. 18 064 876*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. září 2021 ve věci R 189/2021-1**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- změnil napadené rozhodnutí a vyhověl odvolání žalobkyně;
- podpůrně, zrušil napadené rozhodnutí s účinky vztahujícími se i na rozhodnutí EUIPO ze dne 27. listopadu 2020, a
- uložil náhradu nákladů řízení ve prospěch žalobkyně.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 47 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
 - Porušení článku 107 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
 - Porušení článku 95 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
 - Porušení podstatných formálních náležitostí.
-

Žaloba podaná dne 29. listopadu 2021 – DCM Film Distribution v. Komise**(Věc T-760/21)**

(2022/C 51/50)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: DCM Film Distribution GmbH (Berlín, Německo) (zástupci: A. Huttenlauch, M. Klasse a P. Hesse, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise C(2021) 7095 final ze dne 28. září 2021 o přezkumu legality aktu Evropské výkonné agentury pro vzdělávání a kulturu (EACEA) na základě nařízení Rady (ES) č. 58/2003⁽¹⁾ v souladu s čl. 264 odst. 1 SFEU; a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že výklad pojmu „evropská společnost“ provedený Komisí je v rozporu s doslovným významem pokynů a pracovního programu.
 - Žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když provedla výklad kritéria státní příslušnosti tím, že odkázala pouze na fyzické osoby, které jsou vlastníky žalující společnosti. Komise tedy nesprávně chápe pojem „vlastnictví“ tak, že znamená „konečné vlastnictví“. Znění neumožňuje dospět k závěru, že státní příslušnost „konečných akcionářů“, a nejen přímých akcionářů, je rozhodující pro kvalifikaci žalobkyně jako evropské společnosti. Tento úzký výklad Komise není jednak podložen nejen zněním, ale je i nekoherentní a v rozporu s běžným chápáním pojmů „státní příslušnost“, „společnost z EU“ a „evropské dílo“ tak, jak jsou stanoveny v unijním právu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že výklad pojmu „evropská společnost“ provedený Komisí je neslučitelný unijním právem, které má vyšší právní sílu.
 - Rozhodnutí Komise je v rozporu s cíli použitelného unijního práva tím, že je založeno na tomto nesprávném výkladu, aniž dostatečně zohledňuje skutkové okolnosti projedávané věci.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že rozhodnutí Komise je v rozporu s nařízením (EU) č. 1295/2013⁽²⁾, na němž je založen systém financování Creative Europe MEDIA.
 - Odvolání se na státní příslušnost konečných vlastníků žalující společnosti jako podmínky oprávněnosti pro financování nemá žádný základ v nařízení o Creative Europe, jelikož je v rozporu s pojmem koherentní provádění obecných a zvláštních cílů podprogramu Creative Europe MEDIA.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že rozhodnutí Komise porušuje rovněž požadavky nařízení (EU, Euratom) 2018/1046⁽³⁾.
 - Výklad kritérií způsobilosti použitý Komisí nesplňuje zásady rovnosti zacházení a zákazu diskriminace, které musí Komise dodržovat ve svých rozhodnutích o financování v oblasti grantů.
5. Pátý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že rozhodnutí Komise porušuje článek 20 Listiny základních práv Evropské unie.

- Rozhodnutí Komise vede k rozdílnému zacházení podobných věcí na úkor některých subjektů, což není objektivně odůvodněno.
6. Šestý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Komise překročila meze své diskreční pravomoci.
- Volba výkladu, který je v rozporu s unijním právem i přes několik alternativních výkladů, které jsou v souladu s unijním právem, představuje zneužití posuzovací pravomoci ze strany Komise.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že rozhodnutí Komise porušuje zásadu proporcionality.
- Žalobkyně tvrdí, že poskytnutí financování pod podmínkou, aby byl vyloučen odliv zisků do třetích zemí, by bylo stejně účinným, ale mírnějším opatřením.

- (¹) Nařízení Rady (ES) č. 58/2003 ze dne 19. prosince 2002, kterým se stanoví statut výkonných agentur pověřených některými úkoly správy programů Společenství (Úř. věst. L 11, 16.1.2003, s. 1). Zvláštní vydání v českém jazyce: Kapitola 01 Svazek 004 S. 235.
- (²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1295/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí program Kreativní Evropa (2014–2020) a zrušují rozhodnutí č. 1718/2006/ES, č. 1855/2006/ES a č. 1041/2009/ES (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 221).
- (³) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

Žaloba podaná dne 6. prosince 2021 – Courtois a další v. Komise

(Věc T-761/21)

(2022/C 51/51)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Fabien Courtois (Rueil-Malmaison, Francie) a dalších 2088 žalobců (zástupce: A. Durand, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- určil, že žaloba je přípustná a opodstatněná;
- zrušil implicitní zamítavé rozhodnutí ze dne 24. září 2021, které vyplývá z nezodpovězení potvrzující žádosti, kterou žalobci podali dne 13. srpna 2021;
- uložil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z přípustnosti žaloby. Žalobci v této souvislosti tvrdí, že jsou oprávněni podat žalobu ve smyslu čl. 8 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (¹) (dále jen „nařízení 1049/2001“) a jako adresáti napadeného aktu ve smyslu čl. 263 odst. 4 SFEU. Žalobci kromě toho tvrdí, že mají právní zájem na podání žaloby v důsledku odmítnutí přístupu k dokumentům ze strany Komise v jejím implicitním zamítavém rozhodnutí ze dne 24. září 2021 a v důsledku zásahu do jejich základních práv způsobeného napadeným rozhodnutím.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z materiální legality rozhodnutí Komise. Žalobci tvrdí, že Komise porušila jejich právo na přístup k dokumentům na základě neúplných a chybných důvodů. Žalobci dodávají, že se odvolávají na převažující veřejný zájem odůvodňující přístup k dokumentům. Žalobci mají konečně za to, že Komise porušila zásadu proporcionality tím, že šla nad rámec toho, co je nezbytné pro dosažení jejich cílů.

(¹) Úř. věst. 2021, L 145, s. 43.

Žaloba podaná dne 10. prosince 2021 – Euranimi v. Komise

(Věc T-769/21)

(2022/C 51/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (Brusel, Belgie) (zástupci: M. Campa, D. Rovetta, P. Gjørtler, V. Villante, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- Zrušil prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2021/1483 ze dne 15. září 2021, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby na neplatnost prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2021/1483 ze dne 15. září 2021 (¹) uplatňuje žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 11 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1483 ze dne 8. června 2016 (²) z důvodu nesprávného posouzení služeb Komise.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 3 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016, pokud jde o posuzování újmy a příčinné souvislosti ve vztahu k čínským a tchajwanským výrobkům – zjevně nesprávné posouzení.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 6 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016, pokud jde o právní status zprávy, v níž Evropská komise konstatuje existenci značného narušení trhu v určité zemi či určitém odvětví v této zemi a použití takových zpráv pro zjištění dumpingu.

(¹) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/1483 ze dne 15. září 2021, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 (Úř. věst. L 327, 16.9.2021, s. 1).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21).

Žaloba podaná dne 9. prosince 2021 – OC v. ESVČ

(Věc T-770/21)

(2022/C 51/53)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* OC (zástupci: L. Levi a N. Flandin, advokáti)*Žalovaná:* Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ)**Návrhy***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

— určil, že tato žaloba je přípustná a opodstatněná;

a v důsledku toho

— zrušil rozhodnutí ze dne 10. září 2020, oznámené dne 11. února 2021, kterým OJ zamítl žádost žalobkyně o pomoc podanou na základě článku 24 služebního řádu úředníků Evropské unie;

— v potřebném rozsahu zrušil rozhodnutí OJ ze dne 31. srpna 2021, kterým byla zamítnuta stížnost žalobkyně ze dne 6. května 2021 proti rozhodnutí ze dne 10. září 2021;

— uložil žalované náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění a práva být vyslechnut.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení postupu a kompetenčních pravidel v oblasti rozdělení pravomocí. Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že rozhodnutí zahájit šetření měla přijmout generální tajemnice ESVČ.
3. Třetí žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení, kterého se ESVČ dopustila ve vztahu k definici psychického obtěžování, kterou použila, a ve vztahu k porušení článku 12a služebního řádu úředníků Evropské unie.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti jednat s náležitou péčí.

Žaloba podaná dne 14. prosince 2021 – Trend Glass v. EUIPO (ECO STORAGE)

(Věc T-777/21)

(2022/C 51/54)

*Jednací jazyk: polština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Trend Glass sp. z o.o. (Radom, Polsko) (zástupkyně: J. Gwiazdowska, advokátka)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie ECO STORAGE – Přihláška č. 18 324 347

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. října 2021, ve věci R 1315/2021-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v plném rozsahu a vydal konečné rozhodnutí o schválení zápisu ochranné známky Evropské unie č. 18 324 347;
- případně zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc EUIPO k novému posouzení;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených žalobkyní v řízení před odvolacím senátem a oddělením EUIPO „Operace“.

Dovolávané žalobní důvody

- porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) ve spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001;
 - porušení čl. 33 odst. 2 a 7 a čl. 42 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001;
 - porušení čl. 94 odst. 1 a čl. 95 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001;
 - porušení článku 20 a čl. 41 odst. 1 a odst. 2 písm. a) a c) Listiny základních práv Evropské unie, včetně práva být vyslechnut, povinnosti uvést odůvodnění a zásad řádné správy, právní jistoty a rovného zacházení.
-

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS